I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2020/2220 RENDELETE

(2020. december 23.)

az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) és az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) 2021-ben és 2022-ben nyújtandó támogatásokra vonatkozó egyes átmeneti rendelkezések megállapításáról és az 1305/2013/EU, az 1306/2013/EU és az 1307/2013/EU rendeletnek a források és a 2021-ben és 2022-ben való alkalmazás tekintetében,valamint az 1308/2013/EU rendeletnek a források és az ilyen támogatások 2021-re és 2022-re vonatkozó elosztása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

tekintettel a Számvevőszék véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

mivel:

(1) A Bizottság 2020 utáni közös agrárpolitikára (KAP) vonatkozó jogalkotási javaslatainak célja, hogy létrehozzák azt az erős uniós keretet, amely elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a KAP továbbra is egy egyenlő versenyfeltételek mellett működő közös politika legyen, és amely keret ugyanakkor nagyobb felelősséget ró a tagállamokra a tekintetben, hogy miként valósítják meg a meghatározott célokat és célkitűzéseket. Ennek megfelelően a tagállamoknak KAP-stratégiai terveket kell kidolgozniuk, és azokat a Bizottság jóváhagyását követően végre kell hajtaniuk.

(2) A Bizottság 2020 utáni KAP-ra vonatkozó jogalkotási javaslataival kapcsolatos jogalkotási eljárás elhúzódott, ezért a tagállamoknak és a Bizottságnak nem állt módjában előkészíteni az ahhoz szükséges valamennyi elemet, hogy az új jogi keretet és a KAP-stratégiai terveket 2021. január 1-jétől alkalmazni lehessen, ahogyan azt a Bizottság eredetileg javasolta. Ez a késedelem bizonytalan helyzetet és kockázatot teremtett az uniós mezőgazdasági termelők és az Unió teljes mezőgazdasági ágazata számára. E bizonytalanság enyhítése, valamint a vidéki területek és régiók életképességének megőrzése és a környezeti fenntarthatósághoz való hozzájárulás érdekében e rendeletnek elő kell írnia a 2014–2020-as időszakra vonatkozó jelenlegi KAP-keret (a továbbiakban: jelenlegi KAP-keret) szabályainak további alkalmazását, valamint a kifizetések megszakítás nélküli teljesítését a mezőgazdasági termelők és más kedvezményezettek számára, ezáltal biztosítva a kiszámíthatóságot és a stabilitást a 2023. január 1-jével kezdődő időszakra vonatkozó új jogi keret (a továbbiakban: új jogi keret) alkalmazásának kezdőnapjáig tartó, a 2021 és 2022 alatti átmeneti időszakban (a továbbiakban: átmeneti időszak).

([1]) HL C 232., 2020.7.14., 29. o.
([2]) HL C 109., 2020.4.1., 1. o.
([3]) Az Európai Parlament 2020. december 16-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2020. december 22-i határozata.

(3) mivel a Bizottság 2020 utáni KAP-ra vonatkozó jogalkotási javaslataival kapcsolatos jogalkotási eljárást még le kell zárni, és a tagállamoknak még ki kell dolgozniuk a KAP-stratégiai terveket, továbbá konzultációt kell folytatni az érdekelt felekkel, a jelenlegi KAP-keretet további két évig folyamatosan alkalmazni kell. Az átmeneti időszak célja, hogy elősegítse a kedvezményezettek számára az új programozási időszakra való zökkenőmentes átállást, és lehetővé tegye az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i bizottsági közlemény (a továbbiakban: európai zöld megállapodás) figyelembevételét.

(4) Annak biztosítása érdekében, hogy 2021-ben és 2022-ben az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) és az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) támogatást lehessen nyújtani a mezőgazdasági termelőknek és más kedvezményezetteknek, az Uniónak az átmeneti időszakban is a jelenlegi KAP-keret feltételei szerint kell ilyen támogatást nyújtania. A jelenlegi KAP-keretet különösen az 1303/2013/EU ([4]), az 1305/2013/EU ([5]), az 1306/2013/EU ([6]), az 1307/2013/EU ([7]) és az 1308/2013/EU ([8]) európai parlamenti és tanácsi rendeletek hozták létre.

(5) E rendeletnek egyrészről kellő időt kell biztosítania a tagállamok számára ahhoz, hogy kidolgozzák KAP-stratégiai tervüket, másrészről elő kell segítenie az új jogi keret sikeres alkalmazásához szükséges közigazgatási struktúrák létrehozását mindenekelőtt azáltal, hogy lehetővé teszi a technikai segítségnyújtás kibővítését. Az átmeneti időszak végét követően valamennyi KAP-stratégiai tervnek hatályba kell tudnia lépni annak érdekében, hogy biztosítva legyen az a stabilitás és kiszámíthatóság, amelyre a mezőgazdasági ágazatnak olyan nagy szüksége van.

(6) Figyelembe véve, hogy az Uniónak az átmeneti időszak során is támogatnia kell a vidékfejlesztést, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy meghosszabbított vidékfejlesztési programjaik a 2021-re és 2022-re elkülönített megfelelő költségvetési előirányzatokból jussanak finanszírozáshoz. A meghosszabbított programoknak biztosítaniuk kell, hogy az EMVA-hozzájárulásoknak az 1305/2013/EU rendelet 59. cikkének (6) bekezdésében említett intézkedésekre elkülönített hányada legalább azonos szinten maradjon, összhangban az európai zöld megállapodásban meghatározott új törekvésekkel.

(7) Az 1303/2013/EU rendelet határozza meg a közös kereten belül működő EMVA-ra és más alapokra vonatkozó közös szabályokat. Az említett rendeletet továbbra is alkalmazni kell az EMVA-ból a 2014–2020-as programozási időszakban, valamint a 2021-es és a 2022-es programozási évben támogatott programokra.

(8) Az 1303/2013/EU rendelet a végrehajtási jelentések, az éves felülvizsgálati ülések, az utólagos értékelések, az összefoglaló jelentések, a kiadások elszámolhatósága, a kötelezettségvállalások visszavonása és a költségvetési kötelezettségvállalások tekintetében meghatározott határidőket a 2014–2020-as programozási időszakra korlátozza. E határidőket ki kell igazítani annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az EMVA-ból nyújtott támogatásokhoz kapcsolódó programok végrehajtására rendelkezésre álló időszak meghosszabbítását.

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 1305/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 487. o.).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 1306/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 549. o.).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács 1307/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 608. o.).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 1308/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 671. o.).

(9) Az 1310/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([9]) és a 807/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([10]) előírja, hogy az 1305/2013/EU rendelet alkalmazását megelőzően vidékfejlesztésre támogatást nyújtó rendeletek alapján tett bizonyos hosszú távú kötelezettségvállalásokhoz kapcsolódó kiadásokat a 2014–2020-as programozási időszakban bizonyos feltételek mellett továbbra is az EMVA-ból kell kifizetni. A vonatkozó jogi kötelezettségvállalások időtartamára – megegyező feltételek mellett – e kiadásoknak továbbra is elszámolhatónak kell lenniük a 2021-es és 2022-es programozási évben. A jogbiztonság és a jogi egyértelműség érdekében azt is egyértelművé kell tenni, hogy az integrált igazgatási és kontrollrendszernek az olyan jogi kötelezettségvállalásokra is vonatkoznia kell, amelyeket az 1305/2013/EU rendelet integrált igazgatási és kontrollrendszer hatálya alá tartozó intézkedéseinek megfelelő, korábbi intézkedések alapján tettek, valamint hogy az ilyen jogi kötelezettségvállalásokhoz kapcsolódó kifizetéseket a december 1-jétől a következő naptári év június 30-ig tartó időszakban kell teljesíteni.

(10) Elérhetővé kell tenni az EMVA-ból nyújtott támogatásokat az új jogi keret szerinti közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiák tervezését és jövőbeli végrehajtását támogató kapacitásépítési és előkészítő intézkedések költségeihez is.

(11) Az 1307/2013/EU rendelet szerinti támogatási jogosultságok kiosztása, illetve a meglévő jogosultságaikat megtartó tagállamok esetében az újraszámítások terén egyes tagállamok 2015-ben hibákat követtek el a támogatási jogosultságok számának és értékének megállapításakor. E hibák többsége – még ha kizárólag egyetlen mezőgazdasági termelő esetében merültek is fel – az összes mezőgazdasági termelő és az összes év tekintetében befolyásolja a támogatási jogosultságok értékét. Néhány tagállam 2015 után is követett el hibákat a jogosultságok tartalékból való kiosztása kapcsán, például az átlagérték kiszámítása során. Az ilyen meg nem felelés esetén rendszerint pénzügyi korrekció alkalmazandó mindaddig, amíg az érintett tagállam meg nem teszi a megfelelő korrekciós intézkedéseket. Tekintetbe véve a jogosultságok első alkalommal történt kiosztása óta eltelt időt, a jogosultságok megállapítására és adott esetben azok korrekciójára irányuló tagállami erőfeszítéseket, valamint a jogbiztonság megteremtése érdekében a támogatási jogosultságok számát és értékét egy bizonyos időponttól kezdődően jogszerűnek és szabályszerűnek kell tekinteni.

(12) Az 1307/2013/EU rendelet 24. cikkének (6) bekezdése lehetővé tette a tagállamok számára, hogy a támogatási jogosultságok kiosztása során csökkentési együtthatót alkalmazzanak azon támogatható hektárok vonatkozásában, amelyek kedvezőtlen éghajlati viszonyokkal rendelkező területeken elhelyezkedő állandó gyepterületből állnak. Az alpesi legelők gyakran közös kezelésben vannak, ezért a területek évente kerülnek kiosztásra, ami jelentős mértékű bizonytalansághoz vezet az érintett tagállamok mezőgazdasági termelőinek körében. E rendszer alkalmazása, különösen az érintett területek pontos meghatározása tekintetében, meglehetősen bonyolultnak bizonyult. Mivel azon területek támogatási jogosultságainak értéke, ahol nem alkalmazzák a csökkentési együtthatót, a kijelölt területek támogatási jogosultságainak összegétől függ, az említett bizonytalanság később az érintett tagállamok valamennyi mezőgazdasági termelőjére kihat. Az érintett tagállamokban jelenleg alkalmazott rendszer stabilizálása, valamint annak érdekében, hogy az érintett tagállamokban valamennyi mezőgazdasági termelő számára a lehető leghamarabb biztosítani lehessen a jogbiztonságot, lehetővé kell tenni az érintett tagállamok számára, hogy az összes mezőgazdasági termelőnek 2020. január 1. előtt odaítélt valamennyi jogosultság értékét és számát jogszerűnek és szabályszerűnek tekintsék. E jogosultságok értékének – az egyéni kedvezményezettek rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek sérelme nélkül – meg kell egyeznie a 2019. december 31-én érvényes, 2019-es naptári évre vonatkozó értékkel.

(13) A támogatási jogosultságok megerősítése nem mentesíti a tagállamokat az EMGA megosztott irányításából adódó, az uniós költségvetés szabálytalan kiadásokkal szembeni védelmének biztosítását célzó felelősségük alól. Ezért a mezőgazdasági termelőknek 2021. január 1. előtt, vagy ettől eltérve 2020. január 1. előtt kiosztott támogatási jogosultságok megerősítése nem érintheti a Bizottság arra vonatkozó hatáskörét, hogy 2020-ig, vagy ettől eltérve

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács 1310/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásra vonatkozó egyes átmeneti rendelkezések megállapításáról, az 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a források és a források 2014. évben történő elosztása tekintetében történő módosításáról, valamint a 73/2009/EK tanácsi rendeletnek és az 1307/2013/EU, az 1306/2013/EU és az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a 2014. évben való alkalmazásuk tekintetében történő módosításáról (HL L 347., 2013.12.20., 865. o.).

([10]) A Bizottság 807/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. március 11.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet kiegészítéséről, valamint átmeneti rendelkezések bevezetéséről (HL L 227., 2014.7.31., 1. o.).

2019-ig bezárólag bármely naptári év vonatkozásában meghozza az 1306/2013/EU rendelet 52. cikkében említett határozatokat az olyan szabálytalanul nyújtott kifizetések vonatkozásában, amelyek a támogatási jogosultságok számával vagy értékével kapcsolatos hibákra vezethetők vissza.

(14) Tekintettel arra, hogy a KAP új jogi kerete még nem került elfogadásra, egyértelművé kell tenni, hogy a többéves alapon nyújtott, meglévő támogatási rendszerekről az új jogi keretre való áttérés szabályozása céljából átmeneti intézkedéseket kell meghatározni.

(15) A kötelezettségvállalások jelenlegi vidékfejlesztési programozási időszakból a KAP-stratégiai tervekbe való jelentős átcsoportosításának korlátozása érdekében az agrár-környezetvédelmi és az éghajlatváltozáshoz, az ökológiai gazdálkodáshoz és az állatjóléthez kapcsolódó új többéves kötelezettségvállalások időtartamát főszabályként legfeljebb három évre kell korlátozni. 2022-től a meglévő kötelezettségvállalások meghosszabbítását egy évre kell korlátozni.

(16) Az 1305/2013/EU rendelet 31. cikkének (5) bekezdése átmeneti intézkedéseket írt elő annak érdekében, hogy megkönnyítse a kifizetések fokozatos megszüntetését azokon a területeken, amelyek az új területmeghatározási kritériumok alkalmazása miatt már nem minősülnek természeti hátrányokkal rendelkező területnek. Az ilyen kifizetéseket egy legfeljebb négyéves időszak során, 2020-ig kellett teljesíteni. Az (EU) 2017/2393 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([11]) 2019-ig meghosszabbította az említett területek új területmeghatározására vonatkozó eredeti határidőt. Az olyan tagállamok mezőgazdasági termelői számára, amelyek 2018-ban és 2019-ben végezték el a területmeghatározást, nem áll rendelkezésre a négy éves maximális időtartam a kifizetések fokozatos megszüntetésére. Ahhoz, hogy folytatódjon a kifizetések fokozatos megszüntetése, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy adott esetben 2021-ben és 2022-ben is teljesíthessék azokat. A hektáronkénti kifizetések megfelelő szintjének az 1305/2013/EU rendelet 31. cikkének (5) bekezdésével összhangban történő biztosítása érdekében a 2021. és 2022. évi kifizetések szintjét hektáronként 25 EUR-ban kell rögzíteni.

(17) mivel a mezőgazdasági termelők az éghajlatváltozás és az egyre nagyobb mértékű áringadozás következtében növekvő gazdasági és környezeti kockázatoknak vannak kitéve, az 1305/2013/EU rendelet olyan kockázatkezelési intézkedésről rendelkezik, amely segít a mezőgazdasági termelőknek abban, hogy szembe tudjanak nézni ezekkel a kockázatokkal. Ez az intézkedés magában foglal kölcsönös kockázatkezelési alapok számára nyújtott pénzügyi hozzájárulásokat, valamint egy jövedelemstabilizáló eszközt. Annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők Unió-szerte egyenlő bánásmódban részesüljenek, hogy ne torzuljon a verseny, valamint hogy az Unió által vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesüljenek, a támogatás ezen intézkedés alapján történő odaítélésére konkrét feltételeket írtak elő. Az említett intézkedés alkalmazásának valamennyi ágazat mezőgazdasági termelői körében történő további ösztönzése érdekében lehetőséget kell biztosítani a tagállamoknak, hogy az adott eszközre alkalmazandó azon 30 %-os küszöbértéket, amelynek teljesülése esetén a mezőgazdasági termelők a termelés vagy a jövedelem visszaesése miatt ellentételezésben részesülnek, legfeljebb 20 %-ra csökkentsék.

(18) A mezőgazdasági termelőket és a vidéki vállalkozásokat korábban nem tapasztalt módon érintették a Covid19-járvány következményei. A szabad mozgás tagállamokban bevezetett, széles körű korlátozásai, valamint az üzletek, szabadtéri piacok, éttermek és egyéb vendéglátóipari létesítmények kötelező bezárása gazdasági zavarokat idézett elő a mezőgazdasági ágazatban és a vidéki közösségekben, valamint likviditási és pénzforgalmi problémákhoz vezetett a mezőgazdasági termelők és a mezőgazdasági termékek feldolgozásával, forgalmazásával vagy fejlesztésével foglalkozó kisvállalkozások számára. A Covid19-járványból fakadó válság hatásaira történő reagálás érdekében az (EU) 1305/2013 rendelet 39b. cikkében említett intézkedés időtartamát meg kell hosszabbítani azon likviditási problémák kezelése céljából, amelyek veszélyeztetik a mezőgazdasági tevékenységek és a mezőgazdasági termékek feldolgozásával, forgalmazásával vagy fejlesztésével foglalkozó kisvállalkozások folytonosságát. Az említett intézkedés támogatását a 2014–2020-as időszakra a tagállamok részére elkülönített EMVA források legfeljebb 2 %-ából lehet finanszírozni.

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2393 rendelete (2017. december 13.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1305/2013/EU, a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról szóló 1306/2013/EU, a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1307/2013/EU, a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1308/2013/EU és az élelmiszerlánccal, az állategészségüggyel és állatjóléttel, valamint a növényegészségüggyel és a növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatos kiadások kezelésére vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 652/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 350., 2017.12.29., 15. o.).

(19) Annak elkerülése érdekében, hogy a közösségvezérelt helyi fejlesztésekre fordítandó források a 2021-es és 2022-es programozási évben kihasználatlanul maradjanak, azoknak a tagállamoknak, amelyek élnek a közvetlen kifizetésekből származó összegek vidékfejlesztésre való átcsoportosításának lehetőségével, lehetővé kell tenni, hogy az előirányzatok közösségvezérelt helyi fejlesztésekre fordítandó legalább 5 %-át, Horvátország esetében pedig legalább 2,5 %-át kizárólag a 2022. december 31-ig meghosszabbított, az összegek közvetlen kifizetésekből való átcsoportosítása előtt kiszámított vidékfejlesztési célú EMVA-hozzájárulásra alkalmazzák.

(20) A Covid19-válság utáni helyreállítás támogatására szolgáló Európai Uniós Helyreállítási Eszköz (EURI) létrehozásáról szóló (EU) 2020/2094 tanácsi rendelettel ([12]) (a továbbiakban: az EURI-rendelet) összhangban kiegészítő forrásokat kell rendelkezésre bocsátani a 2021. és 2022. évre vonatkozóan a Covid19-válság hatásainak, valamint az Unió mezőgazdasági ágazatára és vidéki térségeire gyakorolt következményeinek a kezelése céljából.

(21) Tekintettel arra, hogy az Unió mezőgazdasági ágazata és vidéki térségei a Covid19-válság miatt eddig példa nélkül álló kihívásokkal szembesülnek, az EURI által biztosított kiegészítő forrásokat az 1305/2013/EU rendelet szerinti intézkedések finanszírozására kell felhasználni, előkészítve ezzel az utat egy reziliens, fenntartható és digitális gazdasági helyreállítás előtt az Unió környezetvédelmi és éghajlat-politikai kötelezettségvállalásainak céljaival és az európai zöld megállapodásban meghatározott új törekvésekkel összhangban.

(22) Ezért nem helyénvaló, hogy a tagállamok csökkentsék a meglévő vidékfejlesztési programjaik környezetvédelmi törekvéseinek szintjét. A kiegészítő forrásokat illetően is ugyanazt a teljes hányadot kell biztosítaniuk, mint amelyet a környezet és az éghajlat szempontjából különösen előnyös intézkedések céljára az EMVA-ból származó hozzájárulás keretében a vidékfejlesztési programjaikban elkülönítettek („a csökkentés tilalmának elve”). Ezen túlmenően az EURI-ből nyújtott kiegészítő források legalább 37 %-át olyan intézkedésekre kell fordítani, amelyek különösen előnyösek a környezet és az éghajlat, valamint az állatjólét és a LEADER-megközelítés szempontjából. Ezenfelül e kiegészítő források legalább 55 %-át a vidéki térségek gazdasági és társadalmi fejlődését előmozdító intézkedésekre kell fordítani, nevezetesen tárgyi eszközökbe történő beruházásokra, a mezőgazdasági üzemek és vállalkozások fejlesztésére, a vidéki térségekben falvak megújulásának és az alapvető szolgáltatásoknak a támogatására, valamint együttműködésre.

(23) Amennyiben a tagállamok másként nem tudják tiszteletben tartani a csökkentés tilalmának elvét, lehetőséget kell biztosítani számukra arra, hogy eltérjenek attól a kötelezettségtől, mely szerint az EURI-ből származó kiegészítő források legalább 55 %-át a vidéki térségek gazdasági és társadalmi fejlődését előmozdító intézkedésekre kell fordítaniuk, és ehelyett lehetőleg olyan intézkedéseket kell támogatniuk, amelyek különösen előnyösek a környezet és az éghajlat szempontjából. Mindazonáltal annak érdekében, hogy a tagállamok kellő rugalmassággal rendelkezzenek, azt is lehetővé kell tenni a számukra, hogy e kiegészítő források tekintetében az említett 55 %-os kötelezettségnek való megfeleléshez szükséges mértékben eltérhessenek a csökkentés tilalmának elvétől.

(24) Az EURI-ből származó kiegészítő forrásokra különös feltételek vonatkoznak. Ezeket a kiegészítő forrásokat ezért az uniós vidékfejlesztési támogatástól elkülönítve kell programozni és monitorozni, főszabályként az 1305/2013/EU rendeletben foglalt szabályok alkalmazása mellett. Ily módon e kiegészítő forrásokat az 1305/2013/EU rendelet révén kell végrehajtani, és azokat az említett rendelet keretében az EMVA szerinti intézkedések finanszírozására szolgáló összegeknek kell tekinteni. Következésképpen alkalmazni kell az 1305/2013/EU rendeletben megállapított szabályokat – a vidékfejlesztési programok módosításaira vonatkozó szabályokat is beleértve –, az 1306/2013/EU rendeletben megállapított szabályokat – a kötelezettségvállalás automatikus visszavonására vonatkozó szabályokat is beleértve –, valamint az 1307/2013/EU rendeletben megállapított szabályokat, kivéve, ha ez a rendelet másként rendelkezik.

(25) Az EURI-ből nyújtott kiegészítő források megfelelő multiplikátorhatásának biztosítása érdekében a reziliens, fenntartható és digitális gazdasági helyreállítást segítő beruházások esetében egyedi maximális uniós társfinanszírozási arányt és magasabb támogatási mértéket kell megállapítani, a fiatal mezőgazdasági termelők részére pedig támogatást kell biztosítani.

(26) Az átmeneti időszakban való folytonosság biztosítása érdekében a mezőgazdasági ágazatot érintő válságokra képzett tartalékot 2021-ben és 2022-ben is fenn kell tartani. Ebben a tartalékban a tartalék 2021-re és 2022-re alkalmazandó megfelelő összegét is figyelembe kell venni.

(27) Az EMVA-ból nyújtott előfinanszírozás szabályai tekintetében egyértelművé kell tenni, hogy sem az e rendelettel összhangban az EMVA-ból támogatott programok 2022. december 31-ig történő meghosszabbításából, sem az EURI-rendelet alapján rendelkezésre bocsátott kiegészítő forrásokból eredően nem részesülhetnek az érintett programok további előfinanszírozásban.

([12]) A Tanács (EU) 2020/2094 rendelete (2020. december 14.) a Covid19-válság utáni helyreállítás támogatására szolgáló Európai Uniós Helyreállítási Eszköz létrehozásáról (HL L 433., 2020.12.22., 23. o.).

(28) Az 1307/2013/EU rendelet 11. cikke jelenleg csak arról rendelkezik, hogy a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot az említett cikknek megfelelően hozott döntéseikről és a 2015 és 2020 közötti években a mezőgazdasági termelőknek egy adott naptári évre nyújtandó közvetlen kifizetések összegének a 150 000 EUR-t meghaladó részére vonatkozó csökkentések eredményeképpen keletkező becsült összegekről. A meglévő rendszer fenntartása érdekében a tagállamoknak a 2021-es és a 2022-es naptári évre vonatkozóan is értesíteniük kell a Bizottságot az említett cikknek megfelelően hozott döntéseikről, valamint a csökkentések eredményeképpen keletkező becsült összegekről.

(29) Az 1307/2013/EU rendelet 14. cikke lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a 2014–2020-as naptári évek tekintetében a közvetlen kifizetések és a vidékfejlesztés között pénzeszközöket csoportosítanak át. Annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok követhessék saját stratégiáikat, a pillérek közötti rugalmasságot a 2022-es pénzügyi évnek megfelelő 2021-es naptári év, illetve a 2022-es naptári év (azaz a 2023-as pénzügyi év) tekintetében is fenn kell tartani.

(30) Annak érdekében, hogy a Bizottság az 1307/2013/EU rendelet 22. cikke (1) bekezdésének, 36. cikke (4) bekezdésének, 42. cikke (2) bekezdésének, 49. cikke (2) bekezdésének, 51. cikke (4) bekezdésének és 53. cikke (7) bekezdésének megfelelően megállapíthassa a költségvetési felső összeghatárokat, a tagállamoknak a Bizottságot a 2021-es naptári év támogatási programokra bontott pénzügyi előirányzatairól hozott határozataikról 2021. február 19-ig, a 2022-es naptári évre vonatkozóan pedig 2021. augusztus 1-jéig kell értesíteniük.

(31) Az 1307/2013/EU rendelet 22. cikkének (5) bekezdése a támogatási jogosultságok értékének lineáris kiigazítását írja elő abban az esetben, ha az alaptámogatási rendszerre vonatkozó felső összeghatár az egyik évről a másikra megváltozik az adott tagállam által hozott, az alaptámogatási rendszerre vonatkozó felső összeghatárt érintő bizonyos döntések következtében. Az említett rendelet nemzeti felső összeghatárokat meghatározó II. melléklete alkalmazásának 2020-as naptári év utánra szóló meghosszabbítása és az adott dátumot követő esetleges éves eltérések hatással lehetnek az alaptámogatási rendszerre vonatkozó felső összeghatárra. Ezért annak érdekében, hogy a tagállamok teljesíteni tudják, hogy a támogatási jogosultságok és a tartalékok összértéke megegyezzen a szóban forgó rendelet 22. cikkének (4) bekezdésében az alaptámogatási rendszerre vonatkozóan megállapított felső összeghatárral, indokolt lineáris kiigazításról rendelkezni a rendelet II. melléklete alkalmazásának meghosszabbításához vagy e mellékletnek az átmeneti időszak alatti módosításaihoz való igazodás céljából. Ezen túlmenően a tagállamoknak biztosítandó fokozott rugalmasság érdekében helyénvalónak tűnik lehetővé tenni, hogy a tagállamok – adott esetben eltérő arányokkal – kiigazíthassák a támogatási jogosultságok vagy a tartalék értékét.

(32) A jelenlegi jogi kerettel összhangban a tagállamok 2014-ben értesítették a Bizottságot a 2020-as naptári évig tartó időszakot felölelő, az 1307/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó időszakban az alaptámogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatár régiók közötti felosztásáról és adott esetben a fokozatos, évenkénti módosításokról hozott határozataikról. A tagállamoknak a 2021-es és a 2022-es naptári év tekintetében is értesíteniük kell a Bizottságot az ilyen határozataikról.

(33) A belső konvergenciamechanizmus a közvetlen jövedelemtámogatás mezőgazdasági termelők közötti méltányosabb elosztásának alapvető folyamata. A korábbi referenciák alkalmazásából eredő jelentős egyedi különbségek egyre kevésbé indokolhatók. Az 1307/2013/EU rendeletben a belső konvergencia alapmodelljének lényege, hogy a tagállamok 2015-től valamennyi nemzeti és regionális szintű támogatási jogosultság tekintetében egységes átalányt alkalmaznak. Az egységes értékre való zökkenőmentes áttérés biztosítása érdekében azonban eltérést állapítottak meg, amelynek értelmében a tagállamok 2015 és 2019 közötti részleges konvergencia – más néven az „alagútmodell” alkalmazásával – differenciálhatják a támogatási jogosultságok értékét. Egyes tagállamok éltek az eltérés nyújtotta lehetőséggel. A közvetlen kifizetések méltányosabb elosztására irányuló folyamat folytatásaként lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy az egységes átalány alkalmazása vagy a jogosultságok értékének 2019-es szinten tartása helyett 2019 után tovább közelítsenek a nemzeti, illetve regionális átlaghoz. E lehetőségnek 2021. január 1-jétől kell a tagállamok rendelkezésére állnia. A tagállamoknak a következő évre vonatkozó döntésükről évente értesíteniük kell a Bizottságot.

(34) Az 1307/2013/EU rendeletnek a támogatási jogosultságok kiigazítására vonatkozó, e rendelettel módosított rendelkezéseit visszamenőlegesen, 2020. január 1-jétől kell alkalmazni annak egyértelművé tétele érdekében, hogy a tagállamok 2019 után is képesek voltak közelíteni.

(35) Az 1307/2013/EU rendelet 30. cikke a tartalékból kiosztott támogatási jogosultságok értékének fokozatos, évenkénti módosításáról rendelkezik, ami a tartalék „többéves” kezeléséhez igazodóan tükrözi az említett rendelet II. mellékletében meghatározott nemzeti felső összeghatár évenkénti változását. E szabályokat ki kell igazítani annak céljából, hogy azok tükrözzék, hogy lehetséges módosítani mind az összes kiosztott támogatási jogosultság, mind pedig a tartalék értékét, hogy ezáltal alkalmazkodni lehessen az említett rendelet II. mellékletében rögzített összegben két év között esetlegesen bekövetkező változáshoz. A belső konvergencia folytatása mellett döntő tagállamokban e belső konvergencia végrehajtására évenként kerül sor. A 2020-as, a 2021-es és a 2022-es naptári év tekintetében a kiosztás évében csak a folyó év támogatási jogosultságának értékét kell meghatározni. A

tartalékból kiosztandó támogatási jogosultságok adott évi egységértékét az említett rendelet 22. cikke (5) bekezdésének megfelelően a tartalék esetleges kiigazítását követően kell kiszámítani. Az azt követő években a tartalékból kiosztott támogatási jogosultságok értékét az említett rendelet 22. cikke (5) bekezdésének megfelelően kell kiigazítani.

(36) Az 1307/2013/EU rendelet 36. cikke 2020. december 31-ig írja elő az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazását. Helyénvaló lehetővé tenni az egységes területalapú támogatási rendszer 2021-re és 2022-re való meghosszabbítását.

(37) Tekintettel arra, hogy az 1307/2013/EU rendelet II. mellékletének e rendeletben meghatározott módosítása ahhoz túl későn fog hatályba lépni, hogy a tagállamok be tudják tartani egyes értesítési kötelezettségeik 2020-ban lejáró eredeti határidejét, meg kell hosszabbítani a tagállamok azon döntésének meghozatalára vonatkozó határidőt, hogy az átcsoportosítással nyújtható támogatást első alkalommal 2021-től vagy 2022-től vezetik be, valamint azon határidőt, amelyen belül a Bizottságot e döntésről értesíthetik. Helyénvaló, hogy ez a határidő megegyezzen a pillérek közötti rugalmassággal kapcsolatos döntésekre vonatkozó határidővel.

(38) Az 1307/2013/EU rendelet 37. cikke alapján az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2015 és 2020 közötti időszakban átmeneti nemzeti támogatást nyújtanak annak érdekében, hogy a 2014-ig átmeneti nemzeti támogatásban részesülő ágazatokban ne csökkenjen hirtelen és jelentős mértékben a támogatás. Annak biztosítása érdekében, hogy ez a támogatás az átmeneti időszak alatt is betöltse szerepét a mezőgazdasági termelők jövedelmének támogatásában az érintett ágazatokban, rendelkezni kell a támogatásnak a 2015 és 2020 közötti időszakra vonatkozókkal megegyező feltételek és korlátozások mellett történő folytatásáról.

(39) A jogbiztonság érdekében egyértelművé kell tenni, hogy az 1307/2013/EU rendelet 41. és 42. cikke értelmében a tagállamok évente felülvizsgálhatják az átcsoportosítással nyújtható támogatásokról hozott döntéseiket. A 2021-es és 2022-es felülvizsgálat határideje meg kell, hogy egyezzen a pillérek közötti rugalmassággal kapcsolatos döntésekre vonatkozó határidővel.

(40) Az 1307/2013/EU rendelet 52. cikkének (10) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak lehetővé tétele céljából, hogy a tagállamok döntsenek a termeléstől függő önkéntes támogatás korábbi referencia-időszakában használt termelési egységek alapján e támogatás 2020-ig tartó további folyósításáról. E felhatalmazás célja annak biztosítása, hogy a lehető legnagyobb fokú következetesség érvényesüljön az azon ágazatokat célzó uniós rendszerek körében, amelyekben előfordulhatnak strukturális piaci egyensúlyhiányok. E felhatalmazást ezért helyénvaló meghosszabbítani, hogy az a 2021-es és 2022-es évre is vonatkozzon.

(41) Tekintettel arra, hogy az 1307/2013/EU rendelet II. mellékletének e rendeletben meghatározott módosítása ahhoz túl későn fog hatályba lépni, hogy a tagállamok be tudják tartani egyes értesítési kötelezettségeik 2020-ban lejáró eredeti határidejét, meg kell hosszabbítani a tagállamok azon döntésének meghozatalára vonatkozó határidőt, hogy a termeléstől függő önkéntes támogatást első alkalommal 2021-től vagy 2022-től vezetik be, valamint azon határidőt, amelyen belül a Bizottságot e döntésről értesíthetik. Helyénvaló, hogy ez a határidő megegyezzen a pillérek közötti rugalmassággal kapcsolatos döntésekre vonatkozó határidővel. Ugyanerre az időpontra kell halasztani a tagállamok azon döntésének meghozatalára vonatkozó határidőt, hogy 2021-ben és 2022-ben folytatják vagy megszüntetik a termeléstől függő önkéntes támogatás folyósítását, valamint azon határidőt, amelyen belül a Bizottságot e döntésről értesíthetik.

(42) Az 1307/2013/EU rendelet 54. cikke meghatározza a termeléstől függő önkéntes támogatásra vonatkozó, tagállamok általi értesítés elemeit. Helyénvaló egyértelművé tenni, hogy a 2021-es és a 2022-es naptári évre vonatkozó értesítéseknek tartalmazniuk kell a nemzeti felső összeghatárnak az e támogatás 2021-re és 2022-re történő finanszírozására felhasznált százalékos arányát.

(43) Az 1308/2013/EU rendelet szabályokat állapít meg a mezőgazdasági piacok közös szervezésére vonatkozóan, beleértve bizonyos támogatási programokat is. A Bizottságnak a 2020 utáni KAP-ra vonatkozó jogalkotási javaslatai előírták, hogy ezeket a támogatási programokat be kell építeni a tagállamok jövőbeli KAP-stratégiai terveibe. Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen e támogatási programoknak a jövőbeli KAP-ba való zökkenőmentes beépítését, szabályokat kell megállapítani az egyes támogatási programok időtartamára vonatkozóan, amikor az átmeneti időszak alatt esedékessé válik azok megújítása. Ezért az olívaolaj- és étkezésiolajbogyó-ágazat támogatási programjai tekintetében a 2018. április 1-jétől 2021. március 31-ig tartó időszakra szóló meglévő munkaprogramokat a 2021. április 1-jétől 2022. december 31-ig tartó időszakra szóló új munkaprogramoknak kell követnie. A gyümölcs- és zöldségágazat azon meglévő operatív programjait, amelyek esetében még nem járt le a legfeljebb ötéves időtartam, kizárólag 2022. december 31-ig lehet meghosszabbítani. A gyümölcs- és zöldségágazatban kizárólag hároméves időtartamra lehet új operatív programokat jóváhagyni. A méhészeti ágazatban a 2019. augusztus 1-jétől 2022. július 31-ig tartó időszakra szóló meglévő nemzeti programokat 2022. december 31-ig meg kell hosszabbítani.

(44) A Covid19-világjárvány okozta válság nagymértékben akadályozta az új telepítésekre és az újratelepítésekre vonatkozó, 2020-ban lejáró telepítési engedélyekkel rendelkező bortermelőket az engedélyek tervezett felhasználásában azok érvényességének utolsó évében. Ezen engedélyek elvesztésének elkerülése, valamint a telepítéshez szükséges feltételek romlása kockázatának csökkentése érdekében lehetővé kell tenni az új telepítésekre és az újratelepítésekre vonatkozó, 2020-ban lejáró telepítési engedélyek érvényességének meghosszabbítását. Az új telepítésekre és az újratelepítésekre vonatkozó, 2020-ban lejáró valamennyi telepítési engedély érvényességét ezért 2021. december 31-ig meg kell hosszabbítani. A piaci kilátásokban bekövetkező változásokra tekintettel továbbá a 2020-ban lejáró telepítési engedélyek tulajdonosai számára lehetővé kell tenni, hogy anélkül tartózkodjanak az engedélyek használatától, hogy közigazgatási szankciót szabnának ki rájuk.

(45) Az 1308/2013/EU rendeletnek az új telepítésekre, illetve az újratelepítésekre vonatkozó telepítési engedélyekről szóló, 2020-ban lejáró és ezzel a rendelettel módosuló rendelkezését a Covid19-világjárvány által okozott zavarok és az általa a telepítési engedélyek használata tekintetében támasztott nehézségek miatt 2020. január 1-jétől kell alkalmazni.

(46) 2013-ban átmeneti rendelkezéseket állapítottak meg a borszőlőre vonatkozó telepítési jogok korábbi szabályozásáról a telepítési engedélyekre épülő új rendszerre történő áttérés zökkenőmentessé tétele érdekében, különösen abból a célból, hogy ne kerüljön sor túlzott mértékű telepítésekre az új rendszer indulását megelőzően. A telepítési jogok engedélyekre történő átváltására irányuló kérelmek benyújtásának végső határideje 2020. december 31-jén lejár. Az engedélyeket ugyanakkor a kérelmezőnek kell használnia, és a korábbi telepítési jogoktól eltérően ezek nem átruházhatók. Az engedélyt kérelmezőktől ezenkívül elvárhatják, hogy rendelkezzenek a megfelelő szőlőterülettel, aminek következtében kialakulhatnak olyan helyzetek, hogy a telepítési jogok tulajdonosának még nem volt alkalma megszerezni a megfelelő szőlőterületet, amelyre szüksége lenne, ha a telepítési jogot engedélyre váltaná át. A Covid19-világjárványnak a borágazatot érintő súlyos gazdasági következményei miatt a bortermelők likviditási problémákkal szembesültek, a borok iránti jövőbeli kereslet pedig bizonytalanná vált. Azok a bortermelők, akik még mindig rendelkeznek telepítési jogokkal, nem kényszeríthetők arra, hogy – miközben a Covid19-világjárvány okozta válság következtében rendkívüli nehézségekkel néznek szembe – eldöntsék, át kívánják-e váltani a telepítési jogokat engedélyekké, tekintetbe véve különösen azt, hogy közigazgatási szankció szabható ki rájuk, amennyiben nem használják az átváltásból származó telepítési engedélyeket. Ezért lehetővé kell tenni azon tagállamok számára, amelyek a bortermelőknek a telepítési jogok átváltására vonatkozó kérelmek benyújtását 2020. december 31-ig engedélyezték, hogy a kérelmek benyújtására vonatkozó határidőt 2022. december 31-ig meghosszabbítsák. Következésképpen az ilyen átváltott engedélyek érvényességére vonatkozó végső határidőt is ki kell igazítani, 2025. december 31-re.

(47) Az 1308/2013/EU rendelet 214a. cikke lehetővé tette Finnország számára, hogy a Bizottság engedélye alapján bizonyos feltételek mellett 2020-ig nemzeti támogatást nyújtson Dél-Finnországban. E támogatás kifizetése folytonosságának az átmeneti időszak alatt történő biztosítása érdekében a nemzeti támogatás nyújtását továbbra is engedélyezni kell, ugyanazokat a feltételeket és összegeket alkalmazva, mint 2020-ban.

(48) Az olívaolaj-piac működésének javítása érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy az ellátás szabályozása céljából forgalmazási szabályok végrehajtásáról döntsenek. E döntések ugyanakkor nem terjedhetnek ki olyan eljárásokra, amelyek torzító hatást gyakorolhatnak a versenyre.

(49) A közelmúltbeli események rávilágítottak arra, hogy a mezőgazdasági termelők egyre gyakrabban szembesülnek a jövedelemingadozásból eredő kockázatokkal, részben a piaci kitettség, részben a szélsőséges időjárási események és az Unió állatállományát és agronómiai eszközeit érintő gyakori egészségügyi és növényegészségügyi válságok miatt. Annak érdekében, hogy a jövedelemingadozás hatásait mérsékelni lehessen azáltal, hogy a mezőgazdasági termelőket arra ösztönzik, hogy a jó években tegyenek félre a nehéz időszakokra, azokat a nemzeti adóintézkedéseket, amelyek értelmében a mezőgazdasági termelők jövedelemadó-alapját többéves időszak alapján számítják, mentesíteni kell az állami támogatásra vonatkozó szabályok alkalmazása alól.

(50) mivel e rendelet célját, nevezetesen a jelenlegi KAP-keret szabályainak további alkalmazását, valamint a mezőgazdasági termelők és más kedvezményezettek számára a kifizetések megszakítás nélküli teljesítését célzó rendelkezések előírását és ezáltal az átmeneti időszakban kiszámíthatóság és stabilitást biztosítását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(51) Erre a rendeletre az Európai Parlament és a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 322. cikke alapján elfogadott horizontális költségvetési szabályok alkalmazandók. E szabályokat az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([13]) rögzíti, és azok meghatározzák különösen a költségvetés elkészítésére és annak vissza nem térítendő támogatások, közbeszerzés, pénzdíjak és közvetett végrehajtás révén történő végrehajtására vonatkozó eljárást, valamint rendelkeznek a pénzügyi szereplők felelősségére vonatkozó ellenőrzésekről. Az EUMSZ 322. cikke alapján elfogadott szabályok az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszert is tartalmaznak.

(52) Az 1305/2013/EU, az 1306/2013/EU, az 1307/2013/EU és az 1308/2013/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(53) Annak biztosítása érdekében, hogy az EURI-rendelet alapján rendelkezésre bocsátott kiegészítő források 2021. január 1-jétől rendelkezésre álljanak, e rendelet EURI-ből nyújtott támogatásra vonatkozó rendelkezéseinek visszamenőleges hatállyal kell bírniuk.

(54) mivel a jelenlegi körülmények között elengedhetetlen a jogbiztonság azonnali megteremtése a mezőgazdasági ágazat számára, ennek a rendeletnek sürgősen, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Az 1303/2013/EU és az 1310/2013/EU rendelet szerinti egyes időszakok meghosszabbítása, valamint az 1303/2013/EU rendelet alkalmazásának a 2021-es és a 2022-es programozási évre való meghosszabbítása

1. cikk

Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) támogatott programok időtartamának meghosszabbítása

(1) Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) támogatott programok esetében az 1303/2013/EU rendelet 26. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszak 2022. december 31-ig meghosszabbodik.

(2) Az EMVA-ból támogatott programoknak az e cikk (1) bekezdésében említett meghosszabbítása nem érinti a vidékfejlesztési programoknak az átmeneti időszakra szóló módosítására irányuló, az 1305/2013/EU rendelet 11. cikkének a) pontja szerinti kérelem benyújtásának szükségességét. A szóban forgó módosítás annak biztosítására irányul, hogy az EMVA-hozzájárulásoknak az említett rendelet 59. cikke (6) bekezdésében említett intézkedésekre elkülönített teljes hányada legalább azonos szinten maradjon.

2. cikk

Az 1303/2013/EU rendelet alkalmazásának meghosszabbítása az EMVA-ból támogatott programok tekintetében

(1) Az 1303/2013/EU rendelet tovább alkalmazandó a 2014 és 2020 közötti programozási időszakban az EMVA-ból támogatott, az e rendelet 1. cikke szerint meghosszabbított programokra.

(2) Az e rendelet 1. cikke szerint meghosszabbított programok esetében az 1303/2013/EU rendelet 50. cikke (1) bekezdésében, 51. cikke (1) bekezdésében, 57. cikke (2) bekezdésében, 65. cikke (2) és (4) bekezdésében, valamint 76. cikke első bekezdésében említett időszakokat és határidőket két évvel meg kell hosszabbítani.

([13]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

(3) Az e rendelet 1. cikke szerint meghosszabbított programok esetében a tagállamok a 2025-re vonatkozó célok megállapítása céljából módosítják az 1303/2013/EU rendelet II. mellékletében meghatározott teljesítménykeretrendszerrel összefüggésben megállapított céljaikat. E programok esetében az 1303/2013/EU rendelet 22. cikkének (7) bekezdése, vagy az 1305/2013/EU rendelet 8. cikkének (3) bekezdése, 67. cikke, 75. cikkének (5) bekezdése és 76. cikkének (1) bekezdése szerint elfogadott végrehajtási jogi aktusokban a 2023-ra vonatkozó célokra való hivatkozásokat a 2025-re vonatkozó célokra való hivatkozásként kell értelmezni.

(4) 2027. december 31. az a végső időpont, ameddig a Bizottság elkészíti az utólagos EMVA-értékelések főbb következtetéseit ismertető, az 1303/2013/EU rendelet 57. cikke (4) bekezdése szerinti összefoglaló jelentést.

3. cikk

Egyes kiadástípusok elszámolhatósága az átmeneti időszak alatt

Az e rendelet 2. cikke (2) bekezdésének, az 1303/2013/EU rendelet 65. cikke (2) bekezdésének, valamint az 1306/2013/EU rendelet 38. cikkének sérelme nélkül az 1310/2013/EU rendelet 3. cikkének (1) bekezdésében és a 807/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 16. cikkében említett kiadások az EMVA-ból támogatott, az e rendelet 1. cikke szerint meghosszabbított programok 2021-es és 2022-es előirányzatain belüli EMVA-hozzájárulásból támogathatók, az alábbi feltételek mellett:

a) a vonatkozó vidékfejlesztési program rendelkezik az ilyen kiadásokról az átmeneti időszakhoz tartozó évek tekintetében;

b) az EMVA-hozzájárulásnak az 1305/2013/EU rendelet szerinti megfelelő intézkedésre vonatkozó mértéke alkalmazandó, az 1310/2013/EU rendelet I. mellékletében és a 807/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletében meghatározottak szerint;

c) az 1306/2013/EU rendelet 67. cikkének (2) bekezdésében említett rendszer alkalmazandó az 1305/2013/EU rendelet 21. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja, 28–31. cikke, 33. cikke, 34. cikke és 40. cikke szerint nyújtott támogatásnak megfelelő intézkedések alapján tett jogi kötelezettségvállalásokra, továbbá a vonatkozó műveleteket egyértelműen meghatározzák; és

d) az e cikk c) pontjában említett jogi kötelezettségvállalásokra vonatkozóan tett kifizetésekre az 1306/2013/EU rendelet 75. cikkében meghatározott időszakon belül kerül sor.

II. FEJEZET

A jövőbeni közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiák előkészítése a 2021-es és 2022-es programozási évben

4. cikk

Közösségvezérelt helyi fejlesztés

Az e rendelet 1. cikke szerint meghosszabbított programok esetében az EMVA támogathatja az új jogi keret szerinti közösségvezérelt helyi fejlesztési stratégiák tervezését és jövőbeli végrehajtását támogató kapacitásépítési és előkészítő intézkedéseket.

III. FEJEZET

A mezőgazdasági termelőknek nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó támogatási jogosultságok

5. cikk

Végleges támogatási jogosultságok

(1) A mezőgazdasági termelők számára 2020. január 1-je előtt kiosztott támogatási jogosultságok 2021. január 1-jétől jogszerűnek és szabályszerűnek tekintendők. E jogszerűnek és szabályszerűnek tekintendő jogosultságok értéke megegyezik a 2020. december 31-én érvényes, 2020-as naptári évre vonatkozó értékkel.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, azok a tagállamok, amelyek éltek az 1307/2013/EU rendelet 24. cikkének (6) bekezdésében biztosított lehetőséggel, a mezőgazdasági termelők jogos elvárásait tiszteletben tartva dönthetnek úgy, hogy 2020. január 1-jétől az ezen időpont előtt kiosztott valamennyi támogatási jogosultság jogszerűnek és szabályszerűnek tekintendő. Ebben az esetben e jogszerűnek és szabályszerűnek tekintendő jogosultságok értéke megegyezik a 2019. december 31-én érvényes, 2019-es naptári évre vonatkozó értékkel.

(3) A vonatkozó uniós jogi rendelkezések, különösen az 1307/2013/EU rendelet 22. cikke (5) bekezdésének és 25. cikke (12) bekezdésének sérelme nélkül a támogatási jogosultságok 2020-as és azt követő naptári évekre vonatkozó értéke tekintetében e cikk (1) és (2) bekezdése alkalmazandó.

(4) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazandó a mezőgazdasági termelők számára valótlan adatokat tartalmazó kérelmek alapján megítélt támogatási jogosultságokra, kivéve olyan hibák esetén, amelyek észlelését a mezőgazdasági termelőtől nem lehet észszerűen elvárni.

(5) E cikk (1) és (2) bekezdése nem érinti a Bizottság arra vonatkozó hatáskörét, hogy meghozza az 1306/2013/EU rendelet 52. cikkében említett határozatokat a 2020-ig bezárólag az egyes naptári évek vonatkozásában nyújtott kifizetések céljára felmerült kiadásokkal kapcsolatban, ha e cikk (1) bekezdése alkalmazandó, illetve a 2019-ig bezárólag felmerült ilyen kiadásokkal kapcsolatban, ha e cikk (2) bekezdése alkalmazandó.

IV. FEJEZET

A vidékfejlesztéshez kapcsolódó átmeneti rendelkezések

6. cikk

Az 1305/2013/EU rendelet alapján felmerülő kiadások,valamint az 1698/2005/EK rendelet és az 1257/1999/EK rendelet alapján felmerülő egyes kiadástípusok elszámolhatósága

A kedvezményezettek javára tett jogi kötelezettségvállalásokkal kapcsolatban az 1305/2013/EU rendelet alapján felmerülő kiadásokhoz, valamint az 1698/2005/EK ([14]) és az 1257/1999/EK ([15]) tanácsi rendelet alapján felmerülő egyes kiadástípusokhoz – a 2023–2027-es időszakban alkalmazandó KAP jogi kerettel összhangban meghatározandó feltételek mellett – 2023. január 1-jétől hozzájárulás biztosítható az EMVA-ból a 2023–2027-es időszak alatt.

II. CÍM

MÓDOSÍTÁSOK

7. cikk

Az 1305/2013/EU rendelet módosítása

Az 1305/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk (1) bekezdése h) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

   a) az i. alpont helyébe a következő szöveg lép:

      „i. az e rendelet 58. cikke (4) bekezdésének és 58a. cikke (2) bekezdésének megfelelően az EMVA egyes évekre tervezett teljes hozzájárulását tartalmazó táblázat. Ebben a táblázatban külön fel kell tüntetni az e rendelet 58a. cikkének (2) bekezdésében említettek szerinti kiegészítő forrásokat. Ebben a táblázatban adott esetben az EMVA

([14]) A Tanács 1698/2005/EK rendelete (2005. szeptember 20.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról (HL L 277., 2005.10.21., 1. o.).

([15]) A Tanács 1257/1999/EK rendelete (1999. május 17.) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapból (EMOGA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról, valamint egyes rendeletek módosításáról, illetve hatályon kívül helyezéséről (HL L 160., 1999.6.26., 80. o.).

teljes hozzájárulásán belül külön fel kell tüntetni a kevésbé fejlett régiók számára biztosított előirányzatokat és az EMVA-ba az 1307/2013/EU rendelet 7. cikke (2) bekezdésének értelmében átcsoportosított pénzeszközöket is. Az EMVA tervezett éves hozzájárulásának összeegyeztethetőnek kell lennie a többéves pénzügyi kerettel;";

b) a ii. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„ii. táblázat, amely tartalmazza a teljes tervezett uniós hozzájárulást és az EMVA-ból származó hozzájárulás alkalmazandó mértékét minden egyes intézkedés, a meghatározott mértékű EMVA-hozzájárulással támogatott minden művelettípus, a 37. cikk (1) bekezdésében és a 39a. cikkben említett művelettípus, 30 %-nál alacsonyabb százalékarány adott tagállam általi alkalmazása esetén a 38. cikk (3) bekezdésében és a 39. cikk (1) bekezdésében említett művelettípus, valamint a technikai segítségnyújtás vonatkozásában. Ebben a táblázatban adott esetben külön-külön kell feltüntetni az EMVA-ból a kevésbé fejlett régiók, illetve az egyéb régiók számára nyújtott hozzájárulás mértékét;".

2. A 28. cikk (5) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 2021-től kezdődően teljesítendő új kötelezettségvállalások tekintetében a tagállamok egy és három év közötti rövidebb időszakot határoznak meg vidékfejlesztési programjaikban.

Ha a tagállamok az első albekezdésnek megfelelően a kezdeti időszak lejártát követően a kötelezettségvállalások éves alapon történő meghosszabbításáról rendelkeznek, 2022-től kezdődően a hosszabbítás nem haladhatja meg az egy évet.

A második albekezdéstől eltérve, a 2021-ben és 2022-ben teljesítendő új kötelezettségvállalások tekintetében a tagállamok vidékfejlesztési programjaikban három évnél hosszabb időszakot is meghatározhatnak a kötelezettségvállalások, valamint a kitűzött környezet- és éghajlatvédelmi célok jellege alapján."

3. A 29. cikk (3) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 2021-től kezdődően teljesítendő új kötelezettségvállalások tekintetében a tagállamok egy és három év közötti rövidebb időszakot határoznak meg vidékfejlesztési programjaikban.

Ha a tagállamok az első albekezdésnek megfelelően a kezdeti időszak lejártát követően a biogazdálkodás fenntartásának éves alapon történő meghosszabbításáról rendelkeznek, 2022-től kezdődően a hosszabbítás nem haladhatja meg az egy évet.

A második albekezdéstől eltérve, a 2021-ben és 2022-ben teljesítendő új kötelezettségvállalások tekintetében, amennyiben a biogazdálkodásra való áttéréshez támogatást nyújtanak, a tagállamok vidékfejlesztési programjaikban három évnél hosszabb időszakot is meghatározhatnak."

4. A 31. cikk (5) bekezdésében a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„2021-ben és 2022-ben az (EU) 2020/2220 európai parlamenti és tanácsi rendelet * 1. cikke szerint meghosszabbított programok esetében, amennyiben egy tagállam nem nyújtott fokozatosan csökkentett kifizetéseket a 2020-ig tartó 4 év teljes időtartama alatt, az érintett tagállam dönthet úgy, hogy 2022 végéig, de összesen legfeljebb négy éven át folytatja e kifizetések teljesítését. Ebben az esetben a 2021-ben és 2022-ben nyújtott kifizetések összege hektáronként nem haladhatja meg a 25 EUR-t.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/2220 rendelete (2020. december 23.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) és az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) 2021-ben és 2022-ben nyújtandó támogatásokra vonatkozó egyes átmeneti rendelkezések megállapításáról és az 1305/2013/EU, az 1306/2013/EU és az 1307/2013/EU rendeletnek a források és a 2021-ben és 2022-ben való alkalmazás tekintetében, valamint az 1308/2013/EU rendeletnek a források és az ilyen támogatások 2021-re és 2022-re vonatkozó elosztása tekintetében történő módosításáról (HL L 437., 2020.12.28., 1. o.)."

5. A 33. cikk (2) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 2021-től kezdődően teljesítendő új kötelezettségvállalások tekintetében a tagállamok egy és három év közötti rövidebb időszakot határoznak meg vidékfejlesztési programjaikban.

Ha a tagállamok a második albekezdésnek megfelelően a kezdeti időszak lejártát követően a kötelezettségvállalások éves alapon történő megújításáról rendelkeznek, 2022-től kezdődően a megújítás nem haladhatja meg az egy évet.

A harmadik albekezdéstől eltérve, a 2021-ben és 2022-ben teljesítendő új kötelezettségvállalások tekintetében a tagállamok vidékfejlesztési programjaikban három évnél hosszabb időszakot is meghatározhatnak a kötelezettségvállalások és az elérni kívánt állatjóléti előnyök jellege alapján.”

6. A 38. cikk (3) bekezdésében a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 36. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti támogatás kizárólag arra a célra nyújtható, hogy fedezze a megelőző három évben vagy a megelőző ötéves időszaknak a legmagasabb és a legalacsonyabb érték kizárásával képzett hároméves átlagában a mezőgazdasági termelő átlagos éves termésének több mint 30 %-át elpusztító kedvezőtlen éghajlati események, állat- vagy növénybetegség, kártevőfertőzés által, illetve a valamely növénybetegség vagy kártevőfertőzés vagy környezeti esemény felszámolása vagy továbbterjedésének megakadályozása céljából a 2000/29/EK irányelv alapján elfogadott intézkedések által okozott veszteségeket. A mezőgazdasági termelő éves termelésének kiszámítására mutatók alkalmazhatók. Az alkalmazott számítási módszernek lehetővé kell tennie az egyes mezőgazdasági termelők adott évre vetített tényleges veszteségének a megállapítását. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy e 30 %-ot – legfeljebb 20 %-ra – csökkentik.”

7. A 39. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti támogatás csak abban az esetben ítélhető oda, ha az adott mezőgazdasági termelő esetében a jövedelem visszaesésének mértéke meghaladja a megelőző három év, illetve a megelőző ötéves időszaknak a legmagasabb és a legalacsonyabb érték kizárásával képzett hároméves átlaga alapján kiszámított átlagos éves jövedelem 30 %-át. A 36. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásában a jövedelem a mezőgazdasági termelő által a piacon szerzett bevételek összege, amelybe beleértendő minden közpénzből származó támogatás, és amelyből le kell vonni a termelési költségeket. A kölcsönös kockázatkezelési alap által a mezőgazdasági termelők javára teljesített kifizetések a jövedelemveszteség kevesebb, mint 70 %-ának erejéig nyújthatnak ellentételezést abban az évben, amikor a termelő az ilyen támogatásra jogosultságot szerez. A mezőgazdasági termelő éves bevételkiesésének kiszámítására mutatók alkalmazhatók. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy e 30 %-ot – legfeljebb 20 %-ra – csökkentik.”

8. A 39b. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A támogatást 2021. december 31-ig fizetendő, egyösszegű kifizetés formájában kell nyújtani, az illetékes hatóság által 2021. június 30-ig jóváhagyott támogatás iránti kérelmek alapján. Az ezt követő visszatérítést a Bizottság a költségvetési előirányzatokkal összhangban és a rendelkezésre álló források függvényében teljesíti. A kifizetés szintje a kedvezményezettek kategóriái szerint, objektív és megkülönböztetésmentes kritériumokkal összhangban differenciálható.”

9. A 42. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A helyi akciócsoportok az 1303/2013/EU rendelet 34. cikkében, valamint az (EU) 2020/2220 rendelet 4. cikkében említett feladatok mellett további, az irányító hatóság és/vagy a kifizető ügynökség által rájuk átruházott feladatokat is elláthatnak.”

10. Az 51. cikk (2) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, azok a tagállamok, amelyek esetében a 2014–2020-as időszakra vonatkozó uniós vidékfejlesztési támogatásnak az e rendelet I. mellékletében meghatározott teljes összege kevesebb mint 1 800 millió EUR, a programjaiknak az (EU) 2020/2220 rendelet 1. cikke szerinti meghosszabbítását követően úgy dönthetnek, hogy az egyes vidékfejlesztési programok teljes összegének 5 %-át az 1303/2013/EU rendelet 59. cikkében említett feladatokra fordítják.”

11. Az 58. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az (5), (6) és (7) bekezdés sérelme nélkül, az e rendelet alapján a 2021. január 1-jétől 2022. december 31-ig tartó időszakra vonatkozóan nyújtható uniós vidékfejlesztési támogatás teljes összege – a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretnek megfelelően – legfeljebb 26 896 831 880 EUR, folyó árakon.”;

b) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A (4) bekezdésben említett éves bontásokban való változások – így többek között az e cikk (5) és (6) bekezdésében említett átcsoportosítások, valamint az (EU) 2020/2220 rendelet 1. cikkének megfelelően végzett átcsoportosítások – figyelembevétele érdekében, az elkülönített összegek egészében változást nem jelentő technikai kiigazítások elvégzése céljából, valamint az e rendelet elfogadását követően valamely jogalkotási

aktusban előírt bármely egyéb módosítás figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy e rendelet 83. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet I. mellékletében foglalt felső összeghatárok felülvizsgálata céljából.".

12. A rendelet szövege a következő cikkel egészül ki:

„58a. cikk

Az Unió mezőgazdasági ágazata és vidéki térségei helyreállításához biztosított források

(1) Az (EU) 2020/2094 tanácsi rendelet (a továbbiakban: az EURI-rendelet) * 1. cikke (2) bekezdésének g) pontját e cikkel összhangban és az említett rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának vi. alpontjában] szereplő összegből folyó árakon 8 070 486 840 EUR összeg segítségével kell végrehajtani, az említett rendelet 3. cikke (3), (4) és (8) bekezdésére is figyelemmel, mégpedig olyan intézkedések révén, amelyek az EMVA-ból támogatásra jogosultak és a Covid19-válság hatásának kezelése irányulnak.

Az említett, folyó árakon 8 070 486 840 EUR összeg az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet ** 21. cikke (5) bekezdésének értelmében vett külső címzett bevételnek minősül.

Az összeget az e rendelet 58. cikkében meghatározott összes forráson felül az EMVA keretében a 2021. és 2022. évre vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalás kiegészítő forrásaiként kell rendelkezésre bocsátani a következők szerint:

– 2021: 2 387 718 000 EUR,

– 2022: 5 682 768 840 EUR.

E rendelet, valamint az 1306/2013/EU és az 1307/2013/EU rendelet alkalmazásában ezeket a kiegészítő forrásokat az EMVA szerinti intézkedések finanszírozására szolgáló összegeknek kell tekinteni. A szóban forgó kiegészítő forrásokat az uniós vidékfejlesztési támogatás e rendelet 58. cikkének (1) bekezdésében említett teljes összege részének kell tekinteni, amelyhez hozzá kell adni ezeket az uniós vidékfejlesztési támogatás teljes összegére való hivatkozás esetén. Az 1307/2013/EU rendelet 14. cikke nem alkalmazandó az ebben a bekezdésben és az e cikk (2) bekezdésében említett kiegészítő forrásokra.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett kiegészítő forrásoknak az e cikk (7) bekezdésében említett összeg levonása utáni, tagállamonkénti bontását az Ia. melléklet tartalmazza.

(3) Az EMVA-ból a vidékfejlesztési programhoz nyújtott teljes hozzájárulásnak az e rendelet 59. cikkének (5) és (6) bekezdésében említett százalékos küszöbértékei nem alkalmazandók az e cikk (1) bekezdésében említett kiegészítő forrásokra. Mindazonáltal a tagállamok biztosítják, hogy az EMVA-hozzájárulásoknak – az e cikk (2) bekezdésében említett kiegészítő forrásokat is beleértve – az e rendelet 59. cikkének (6) bekezdésében említett intézkedések céljára elkülönített teljes hányada minden vidékfejlesztési programban legalább azonos szinten maradjon, összhangban az (EU) 2020/2220 rendelet 1. cikkének (2) bekezdésével.

(4) Az e cikk (2) bekezdésében említett kiegészítő források legalább 37 %-át valamennyi vidékfejlesztési programban a 33. cikkben és az 59. cikk (5) és (6) bekezdésében említett intézkedések, különösen pedig a következőkre vonatkozó intézkedések céljára kell elkülöníteni:

a) ökológiai gazdálkodás;

b) az éghajlatváltozás mérséklése és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, beleértve a mezőgazdaságból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését is;

c) talajvédelem, beleértve a talaj termőképességének szénmegkötés útján történő javítását;

d) a vízhasználat és vízgazdálkodás javítása, beleértve a vízmegtakarítást;

e) a biológiai sokféleség szempontjából kedvező élőhelyek kialakítása, megóvása és helyreállítása;

f) a növényvédő szerek és az antimikrobiális szerek használatával kapcsolatos kockázatok és hatások csökkentése;

g) állatjólét;

h) a LEADER keretében folytatott együttműködési tevékenységek.

(5) Az e cikk (2) bekezdésében említett kiegészítő források legalább 55 %-át valamennyi vidékfejlesztési programban a 17., 19., 20. és 35. cikkben említett intézkedések céljára kell elkülöníteni – feltéve, hogy ezen intézkedéseknek a vidékfejlesztési programokban tervezett alkalmazása előmozdítja a vidéki területek gazdasági és társadalmi fejlődését és hozzájárul a reziliens, fenntartható és digitális gazdasági helyreállításhoz, összhangban többek között e rendelet agrár-környezetvédelmi, illetve éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseivel –, különösen pedig a következőkre vonatkozó intézkedések céljára:

a) rövid ellátási láncok és helyi piacok;

b) erőforrás-hatékonyság, beleértve a precíziós és az intelligens gazdálkodást, az innovációt, valamint a termelőgépek és -berendezések digitalizációját és korszerűsítését;

c) a munkahelyi biztonság feltételei;

d) megújuló energia, körforgásos és biogazdaság;

e) a kiváló minőségű információs és kommunikációs technológiák (IKT) hozzáférhetősége a vidéki térségekben.

Az e cikk (2) bekezdésében említett kiegészítő források elosztásakor a tagállamok dönthetnek úgy, hogy eltérnek az e bekezdés első albekezdésében meghatározott százalékos küszöbértéktől az ahhoz szükséges mértékben, hogy megfeleljenek a csökkentés tilalmának az (EU) 2020/2220 rendelet 1. cikke (2) bekezdésében meghatározott elvének. A tagállamok azonban dönthetnek ehelyett úgy is, hogy a csökkentés tilalmának elvétől térnek el az ahhoz szükséges mértékben, hogy megfeleljenek az e bekezdés első albekezdésében meghatározott százalékos küszöbértéknek.

(6) Az e cikk (2) bekezdésében említett kiegészítő források teljes összegének legfeljebb 4 %-a a tagállamok kezdeményezésére az 51. cikk (2) bekezdésének megfelelően elkülöníthető a vidékfejlesztési programokra vonatkozó technikai segítségnyújtás céljára. E százalékos küszöbérték 5 % lehet azon tagállamok esetében, amelyekre alkalmazandó az 51. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdése.

(7) Az e cikk (1) bekezdésében említett kiegészítő források teljes összegének legfeljebb 0,25 %-a az 51. cikk (1) bekezdésének megfelelően elkülöníthető technikai segítségnyújtás céljára.

(8) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett kiegészítő forrásokra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalásokat valamennyi vidékfejlesztési program esetében el kell különíteni az 58. cikk (4) bekezdésében említett előirányzattól.

(9) Az 1303/2013/EU rendelet 20., 21. és 22. cikke nem alkalmazandó az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett kiegészítő források teljes összegére.

_____

* A Tanács (EU) 2020/2094 rendelete (2020. december 14.) a Covid19-válság utáni helyreállítás támogatására szolgáló Európai Uniós Helyreállítási Eszköz létrehozásáról (HL L 433., 2020.12.22., 23. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.)."

13. Az 59. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„ea) 100 % az 58a. cikk (1) bekezdésében említett kiegészítő forrásokból támogatásban részesülő műveletek esetében. A tagállamok meghatározhatják az EMVA hozzájárulásának egyedi, valamennyi említett műveletre alkalmazandó egységes mértékét;";

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(5) „Az EMVA-ból a vidékfejlesztési program számára biztosított teljes hozzájárulás legalább 5 %-át, Horvátország esetében pedig 2,5 %-át az (EU) 2020/… rendelet 4. cikkében említett LEADER, valamint közösségvezérelt helyi fejlesztés céljára kell elkülöníteni.

Amennyiben a tagállamok élnek az 1307/2013/EU rendelet 14. cikke (1) bekezdésének hatodik vagy hetedik albekezdésében biztosított lehetőséggel, az e bekezdés első albekezdésében megállapított százalékok az EMVA-ból a vidékfejlesztési program számára biztosított teljes hozzájárulásra alkalmazandók, az 1307/2013/EU rendelet 14. cikke (1) bekezdésének hatodik vagy hetedik albekezdése szerint rendelkezésre bocsátott kiegészítő támogatás nélkül.";

c) a (6a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6a) A 39b. cikk szerint nyújtott EMVA-támogatás nem haladhatja meg a vidékfejlesztési programhoz nyújtott, az I. melléklet első része által a 2014-2020-as időszakra előírt teljes EMVA-hozzájárulás 2 %-át.".

14. A 75. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállam 2016. június 30-ig, majd 2026-tal bezárólag minden ezt követő év június 30-ig a megelőző naptári évre vonatkozó éves végrehajtási jelentést terjeszt a Bizottság elé az előző naptári évi vidékfejlesztési program végrehajtásáról. A 2016-ban benyújtandó jelentés a 2014-es és 2015-ös naptári évre vonatkozik."

15. A 78. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„2026-ban a tagállamok utólagos értékelési jelentést készítenek valamennyi általuk végrehajtott vidékfejlesztési program tekintetében. Ezt a jelentést 2026. december 31-ig be kell nyújtani a Bizottsághoz."

16. Az I. melléklet az e rendelet I. mellékletében foglaltaknak megfelelően módosul.

17. A rendelet egy új, IA. melléklettel egészül ki, amelynek szövegét e rendelet II. melléklete tartalmazza.

18. A II. melléklet a következőképpen módosul:

a) a „17. cikk (3) bekezdés – Beruházások tárgyi eszközökbe" bejegyzésnél a negyedik oszlop a következőképpen módosul:

i. a 6. sor helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyéb régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből

A fenti mértékek további legfeljebb 35 százalékponttal növelhetők a reziliens, fenntartható és digitális gazdasági helyreállítást elősegítő, az 58a. cikk (1) bekezdésében említett forrásokból végrehajtott finanszírozási műveletek esetén, feltéve, hogy e támogatás mértéke nem haladja a 75 %-ot, illetve további 20 százalékponttal növelhetők, feltéve, hogy a maximális kombinált támogatási mérték nem haladja meg a 90 %-ot, a következők esetében:

– az e rendelet meghatározása szerinti fiatal mezőgazdasági termelők vagy olyan fiatal mezőgazdasági termelők, akik a támogatás iránti kérelem benyújtását megelőző öt évben már megkezdték mezőgazdasági tevékenységüket,

– kollektív beruházások és integrált projektek, ideértve azokat is, amelyek termelői szervezetek egyesüléséhez kapcsolódnak,

– a 32. cikk szerinti, hátrányos természeti adottságokkal és egyéb sajátos hátrányokkal rendelkező területek,

– az EIP keretében támogatott műveletek,

– a 28. és a 29. cikk szerinti műveletekhez kapcsolódó beruházások";

ii. a 11. sor helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyéb régiókban végrehajtott támogatható beruházások összegéből

Az EIP keretében támogatott vagy a termelői szervezetek egyesüléséhez kapcsolódó műveletek esetében a fenti mértékek további legfeljebb 35 százalékponttal növelhetők a reziliens, fenntartható és digitális gazdasági helyreállítást elősegítő, az 58a. cikk (1) bekezdésében említett forrásokból végrehajtott finanszírozási műveletek esetén, feltéve, hogy e támogatás mértéke nem haladja a 75 %-ot, illetve további 20 százalékponttal növelhetők, feltéve, hogy a maximális kombinált támogatási mérték nem haladja meg a 90 %-ot";

b) a „19. cikk (6) bekezdés – A mezőgazdasági üzemek és a vállalkozások fejlesztése" bejegyzésnél a negyedik oszlop 1. sorának helyébe a következő szöveg lép:

„Fiatal mezőgazdasági termelőnként, a 19. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja alapján

Az összeg további legfeljebb 30 000 EUR-val növelhető az 58a. cikk (1) bekezdésében említett forrásokból végrehajtott finanszírozási műveletek esetén.".

8. cikk

Az 1306/2013/EU rendelet módosításai

Az 1306/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 25. cikk a következő albekezdéssel egészül ki:

„2021-ben és 2022-ben a tartalék összege 400 millió EUR (2011-es árakon), amelyet az (EU) 2020/2093 tanácsi rendelet * mellékletében szereplő többéves pénzügyi keret 3. fejezetében kell szerepeltetni.

_____

* A Tanács (EU) 202/2093 rendelete (2020. december 17.) a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről (HL L 433., 2020.12.22., 11. o.).”

2. A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*33. cikk*

Költségvetési kötelezettségvállalások

A vidékfejlesztési programokra vonatkozó uniós költségvetési kötelezettségvállalások tekintetében az 1303/2013/EU rendelet 76. cikkét – adott esetben az (EU) 2020/2220 európai parlamenti és tanácsi rendelet * 2. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben – kell alkalmazni.

_____

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/2220 rendelete (2020. december 23.) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) és az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapból (EMGA) 2021-ben és 2022-ben nyújtandó támogatásokra vonatkozó egyes átmeneti rendelkezések megállapításáról és az 1305/2013/EU, az 1306/2013/EU és az 1307/2013/EU rendeletnek a források és a 2021-ben és 2022-ben való alkalmazás tekintetében, valamint az 1308/2013/EU rendeletnek a források és az ilyen támogatások 2021-re és 2022-re vonatkozó elosztása tekintetében történő módosításáról (HL L 437., 2020.12.28., 1. o.).”

3. A 35. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (EU) 2020/2220 rendelet 1. cikke szerint meghosszabbított programok esetében a 2021. és a 2022. évi allokációra vagy az 1305/2013/EU rendelet 58a. cikkében említett kiegészítő forrásokra nem nyújtható előfinanszírozás.”

4. A 36. cikk (3) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés b) pontja értelemszerűen alkalmazandó az 1305/2013/EU rendelet 58a. cikkében említett kiegészítő forrásokra.”

5. A 37. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A vidékfejlesztési program végrehajtásában elért eredményekről szóló utolsó éves jelentés átvételét követően a Bizottság a hatályos pénzügyi terv, az adott vidékfejlesztési program végrehajtásának utolsó évére vonatkozó éves elszámolás és a számlaelszámolásról hozott kapcsolódó határozat alapján – a rendelkezésére álló források függvényében – kifizeti az egyenleget. Az említett elszámolást a(z) 1303/2013/EU rendelet 65. cikkének (2) bekezdésében – amelyet adott esetben az (EU) 2020/2220 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni – a kiadások elszámolhatóságára meghatározott végső határidő letelte után legkésőbb hat hónappal kell a Bizottságnak benyújtani, és annak a kifizető ügynökségnél a kiadások elszámolhatóságára meghatározott végső határidőig felmerült kiadásokra kell vonatkoznia.”

6. A 38. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Automatikusan vissza kell vonni a költségvetési kötelezettségvállalásoknak az 1303/2013/EU rendelet 65. cikke (2) bekezdésében – amelyet adott esetben az (EU) 2020/2220 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben kell értelmezni – a kiadások elszámolhatóságára meghatározott végső határidőt követően felhasználatlan azon részét, amelyre vonatkozóan nem állítottak ki kiadásigazoló nyilatkozatot az említett határidőt követő hat hónapon belül.”

9. cikk

Az 1307/2013/EU rendelet módosításai

Az 1307/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 11. cikk (6) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok a 2021-es évre vonatkozóan 2021. február 19-ig, a 2022-es évre vonatkozóan pedig 2021. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az e cikknek megfelelően hozott döntéseikről és a csökkentések eredményeképpen keletkező becsült összegekről.”

2. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 2021-es és a 2022-es naptári évre vonatkozóan az e rendelet II. mellékletében meghatározott éves nemzeti felső összeghatáruk 15 %-áig terjedő összeget rendelkezésre bocsátanak az EMVA-ból a 2022-es és a 2023-as pénzügyi évben nyújtott kiegészítő támogatásként. Az ennek megfelelő összeg így már nem használható fel közvetlen támogatás nyújtására. Erről a döntésről a 2021-es naptári évre vonatkozóan 2021. február 19-ig, a 2022-es naptári évre vonatkozóan pedig 2021. augusztus 1-jéig értesíteni kell a Bizottságot, megjelölve a választott százalékos arányt.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Azok a tagállamok, amelyek a 2022-es és a 2023-as pénzügyi évre vonatkozóan nem hozzák meg az (1) bekezdés hetedik albekezdésében említett döntést, úgy dönthetnek, hogy a 2022-es pénzügyi évre az 1305/2013/EU rendelet, a 2023-as pénzügyi évre pedig az (EU) 2020/2093 tanácsi rendelet * [a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet] elfogadását követően elfogadott uniós jogszabályok alapján az EMVA-ból finanszírozott támogatásra elkülönített összeg legfeljebb 15 %-át, illetve Bulgária, Észtország, Spanyolország, Lettország, Litvánia, Lengyelország, Portugália, Románia, Szlovákia, Finnország és Svédország esetében legfeljebb 25 %-át közvetlen kifizetésként rendelkezésre bocsátják. Az ennek megfelelő összeg így már nem használható fel az EMVA-ból finanszírozott támogatás nyújtására. Erről a döntésről a 2022-es pénzügyi évre vonatkozóan 2021. február 19-ig, a 2023-as pénzügyi évre vonatkozóan pedig 2021. augusztus 1-jéig értesíteni kell a Bizottságot, megjelölve a választott százalékos arányt.

_____

* A Tanács (EU) 2020/2093 rendelete (2020. december 17.) a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről (HL L 433., 2020.12.22., 11. o.).”

3. A 22. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyes tagállamok tekintetében az e cikk (1) bekezdésével összhangban kiszámított összeg – a tárgyév tekintetében a 47. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából eredő összeg levonását követően – a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatárok legfeljebb 3 %-ával növelhető. Amennyiben egy tagállam ilyen növelést hajt végre, a növelést a Bizottság figyelembe veszi az e cikk (1) bekezdése értelmében az alaptámogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatár megállapításakor. Ennek érdekében a tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az éves százalékos arányokról, amelyekkel az e cikk (1) bekezdése szerint kiszámított összegeket növelni kell. A tagállamok 2021. február 19-ig értesítik a Bizottságot azon éves százalékos arányról, amellyel az e cikk (1) bekezdésével összhangban kiszámított összeget a 2021-es és 2022-es naptári évre vonatkozóan növelni kell.”;

b) az (5) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ha a 2021-es és a 2022-es naptári évre vonatkozóan a Bizottság által az e cikk (1) bekezdése alapján valamely tagállam tekintetében megállapított felső összeghatár a II. mellékletben meghatározott összeg változása vagy az adott tagállam az e cikkel, a 14. cikk (1) vagy (2) bekezdésével, a 42. cikk (1) bekezdésével, a 49. cikk (1) bekezdésével, az 51. cikk (1) bekezdésével vagy az 53. cikkel összhangban hozott döntése következtében eltér az előző évitől, az említett tagállam az e cikk (4) bekezdésének való megfelelés érdekében lineárisan csökkenti, illetve növeli valamennyi támogatási jogosultság értékét és/vagy csökkenti, illetve növeli a nemzeti tartalékot vagy a regionális tartalékokat.”.

4. A 23. cikk (6) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az (1) bekezdés első albekezdését alkalmazó tagállamok a 2021-es naptári évre vonatkozóan 2021. február 19-ig, a 2022-es naptári évre vonatkozóan pedig 2021. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot a (2) és a (3) bekezdésben említett döntéseikről.”

5. A 25. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(11) A 22. cikk (5) bekezdésében említett kiigazítás alkalmazását követően azok a tagállamok, amelyek éltek az e cikk (4) bekezdésében biztosított eltérés lehetőségével, dönthetnek úgy, hogy a 2019. december 31-én a mezőgazdasági termelők birtokában lévő, az e bekezdés második albekezdésével összhangban kiszámított 2020-as nemzeti vagy regionális egységértéknél alacsonyabb értékű támogatási jogosultságok egységértékét a 2020-as nemzeti vagy regionális egységértékhez közelítve növelik. Az egységérték növelését az alábbi feltételek mellett kell kiszámítani:

a) az érintett tagállam által eldöntött növelésre alkalmazott számítási módszer alapját objektív és megkülönböztetésmentes kritériumok képezik;

b) a növelés finanszírozása érdekében a 2019. december 31-én a mezőgazdasági termelők birtokában lévő, a második albekezdéssel összhangban kiszámított 2020-as nemzeti vagy regionális egységértéknél magasabb értékű saját vagy szerződéses támogatási jogosultságok egészét vagy egy részét csökkenteni kell; e csökkentés az említett jogosultságok értéke és a 2020-as nemzeti vagy regionális egységérték közötti különbözetre alkalmazandó; e csökkentést objektív és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján kell alkalmazni, amelyek magukban foglalhatják maximális csökkentés rögzítését is.

Az e bekezdés első albekezdésében említett 2020-as nemzeti vagy regionális egységértéket az alaptámogatási rendszer tekintetében a 22. cikk (1) bekezdésével vagy a 23. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott 2020-as nemzeti vagy regionális felső összeghatár – a nemzeti tartalékból vagy regionális tartalékokból kiosztott összegen kívüli – értékének és a 2019. december 31-én a mezőgazdasági termelők birtokában lévő saját vagy szerződéses támogatási jogosultságok számának hányadosaként kell kiszámítani.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve, azok a tagállamok, amelyek éltek az e cikk (4) bekezdésében biztosított eltérés lehetőségével, dönthetnek úgy, hogy a 22. cikk (5) bekezdésében említett kiigazítás figyelembevételével fenntartják a támogatási jogosultságok e cikk (4) bekezdésének megfelelően kiszámított értékét.

A tagállamok kellő időben tájékoztatják a mezőgazdasági termelőket a támogatási jogosultságaik értékéről, amelyet e bekezdésnek megfelelően számítanak ki.

(12) A 2021-es és a 2022-es naptári évre vonatkozóan a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (11) bekezdésnek az érintett évre történő alkalmazása révén tovább alkalmazzák a belső konvergenciát.”;

6. A 29. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok a 2020-as és a 2021-es naptári évre vonatkozóan 2021. február 19-ig értesítik a Bizottságot a 25. cikk (11) bekezdésében és (12) bekezdésében említett döntéseikről.

A tagállamok a 2022-es naptári évre vonatkozóan 2021. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot a 25. cikk (12) bekezdésében említett döntéseikről.”

7. A 30. cikk (8) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból 2021-ben és 2022-ben kiosztandó jogosultságok tekintetében, a nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból az e bekezdés második albekezdésével összhangban figyelmen kívül hagyott összeget a 22. cikk (5) bekezdésének második albekezdésével összhangban ki kell igazítani. A nemzeti tartalékból vagy a regionális tartalékokból 2021-ben és 2022-ben kiosztandó jogosultságok tekintetében e bekezdés harmadik albekezdése nem alkalmazandó.”

8. A 36. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 2020-ban egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok 2020. december 31-ét követően is folytatják az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazását.”;

b) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az egyes tagállamok tekintetében az e bekezdés első albekezdésével összhangban kiszámított összeg – a tárgyév tekintetében a 47. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából eredő összeg levonását követően – a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár legfeljebb 3 %-ával növelhető. Amennyiben egy tagállam ilyen növelést hajt végre, a növelést a Bizottság figyelembe veszi az e bekezdés első albekezdése értelmében az egységes területalapú támogatási rendszerre vonatkozó éves nemzeti felső összeghatár megállapításakor. Ennek érdekében a

tagállamok 2018. január 31-ig értesítik a Bizottságot azokról az éves százalékos arányokról, amelyekkel az e cikk (1) bekezdése szerint kiszámított összegeket 2018-tól kezdve minden naptári évben növelni kell. A tagállamok 2021. február 19-ig értesítik a Bizottságot azon éves százalékos arányról, amellyel az e cikk (1) bekezdésével összhangban kiszámított összeget a 2021-es és 2022-es naptári évre vonatkozóan növelni kell.”.

9. A 37. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 2015–2020-as időszakban átmeneti nemzeti támogatást nyújtó tagállamok dönthetnek úgy, hogy 2021-ben és 2022-ben is nyújtanak átmeneti nemzeti támogatást.”;

b) a (4) bekezdésben a hatodik francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„– 2020-ban, 2021-ben és 2022-ben 50 %”.

10. A 41. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) tagállamok minden év augusztus 1-jéig dönthetnek arról, hogy a következő évtől kezdődően éves támogatást nyújtanak azoknak a mezőgazdasági termelőknek, akik az 1. fejezet 1., 2., 3. és 5. szakaszában említett alaptámogatási rendszer keretében vagy az 1. fejezet 4. szakaszában említett egységes területalapú támogatási rendszer keretében támogatásra jogosultak (a továbbiakban: az átcsoportosítással nyújtható támogatás). A tagállamok ezt a döntést a 2022-es naptári évre vonatkozóan 2021. február 19-ig, a 2022-es naptári évre vonatkozóan pedig 2021. augusztus 1-jéig hozhatják meg. Az átcsoportosítással nyújtható támogatást már alkalmazó tagállamok a 2021-es naptári évre vonatkozóan 2021. február 19-ig, a 2022-es naptári évre vonatkozóan pedig 2021. augusztus 1-jéig felülvizsgálhatják az ilyen támogatások nyújtására vonatkozó döntésüket és a rendszer részleteit.

A tagállamok az első albekezdésben említett vonatkozó időpontig értesítik a Bizottságot döntésükről.”

11. A 42. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok a 2021-es naptári évre vonatkozóan 2021. február 19-ig, a 2022-es naptári évre vonatkozóan 2021. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az első albekezdésben említett százalékról.”

12. A 49. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Azon tagállamok, amelyek a 2020-as naptári évben a 48. cikkel összhangban támogatást nyújtanak, a 2021-es naptári évre vonatkozóan 2021. február 19-ig, a 2022-es naptári évre vonatkozóan 2021. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az első albekezdésben említett százalékról.”

13. Az 51. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok a II. mellékletben megállapított éves nemzeti felső összeghatár egy bizonyos százalékát, amely nem haladhatja meg a 2 %-ot, a fiatal mezőgazdasági termelők részére nyújtott támogatás finanszírozására fordítják. A tagállamok 2014. augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot a támogatás finanszírozásához szükséges becsült százalékos arányról. A tagállamok 2021. február 19-ig értesítik a Bizottságot az említett támogatásnak a 2021-es és 2022-es naptári évre vonatkozó finanszírozásához szükséges becsült százalékos arányokról.”

14. Az 52. cikk (10) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 70. cikknek megfelelően e rendelet kiegészítése érdekében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az annak elkerülését célzó intézkedésekre vonatkozóan, hogy a termeléstől függő önkéntes támogatásban részesülő kedvezményezetteket az ágazatban tapasztalható strukturális piaci egyensúlyhiány hátrányosan érintse. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok engedélyezhetik a tagállamok számára, hogy döntsenek a termeléstől függő önkéntes támogatás korábbi referencia-időszakában használt termelési egységek alapján e támogatás 2022-ig tartó további folyósításáról.”

15. Az 53. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Azon tagállamok, amelyek a 2020-as igénylési évig nem nyújtottak termeléstől függő önkéntes támogatást, a 2021-es naptári évre vonatkozóan 2021. február 19-ig hozhatnak döntést az első albekezdéssel összhangban.”;

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok minden év augusztus 1-jéig felülvizsgálhatják az e fejezet szerint hozott döntésüket.

2020. február 8-ig a tagállamok az e fejezet szerint hozott döntésüket az ahhoz szükséges mértékben is felülvizsgálhatják, hogy azt a 14. cikkel összhangban a 2020-as naptári évre vonatkozóan hozott, a pillérek közötti rugalmasságról szóló döntéshez igazítsák.

A tagállamok a 2021-es naptári évre vonatkozóan 2021. február 19-ig, a 2022-es naptári évre vonatkozóan 2021. augusztus 1-jéig döntenek arról, hogy a vonatkozó igénylési év tekintetében folytatják-e a termeléstől függő önkéntes támogatás nyújtását vagy sem.

Az e bekezdés első és a második albekezdése szerinti felülvizsgálat vagy az e bekezdés harmadik albekezdése szerinti értesítés útján a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a következő évtől kezdődő hatállyal, illetve a 2020-as és 2021-es naptári évre vonatkozóan az ugyanazon naptári évtől kezdődő hatállyal:

a) változatlanul hagyják, növelik vagy csökkentik – adott esetben az ott meghatározott kereteken belül – az (1), (2) és a (3) bekezdés alapján meghatározott százalékos arányt, illetve változatlanul hagyják vagy csökkentik a (4) bekezdés alapján meghatározott százalékos arányt;

b) módosítják a támogatás odaítélési feltételeit;

c) többé nem nyújtják az e fejezet szerinti támogatást.

A tagállamok az e bekezdés első, második és harmadik albekezdésével kapcsolatos bármely döntésükről a vonatkozó, az adott albekezdésben meghatározott időpontig értesítik a Bizottságot. Az e bekezdés második albekezdése szerinti felülvizsgálattal kapcsolatos döntésről szóló értesítésben magyarázattal kell szolgálni a felülvizsgálat és a 14. cikkel összhangban a 2020-as naptári évre vonatkozóan hozott, a pillérek közötti rugalmasságról szóló döntés közötti kapcsolatról.”.

16. Az 54. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok az 53. cikkben említett döntésekről az említett cikkben szereplő időpontig értesítik a Bizottságot. Az értesítésben – az 53. cikk (6) bekezdése negyedik albekezdésének c) pontjában említett döntés esetének kivételével – szerepelnie kell a megcélzott régiókra, a kiválasztott gazdálkodási típusokra vagy ágazatokra, valamint a nyújtandó támogatás szintjére vonatkozó információknak. Az 53. cikk (1) bekezdésében említett döntésekről és az 53. cikk (6) bekezdésének harmadik albekezdésében említett döntésről szóló értesítéseknek tartalmazniuk kell az adott naptári évre vonatkozó, az 53. cikkben említett nemzeti felső összeghatárt.”

17. Az 58. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás esetében a támogatható terület hektárszáma után nyújtott támogatás 2020-ra vonatkozó összege a (2) bekezdésben foglalt terméshozamok és a következő referenciaösszegek szorzataként kerül kiszámításra:

– Bulgária: 649,45 EUR,

– Görögország: 234,18 EUR,

– Spanyolország: 362,15 EUR,

– Portugália: 228,00 EUR.

A gyapotra vonatkozó terményspecifikus támogatás esetében a támogatható terület hektárszáma után nyújtott támogatás 2021-re és 2022-re vonatkozó összege a (2) bekezdésben foglalt terméshozamok és a következő referenciaösszegek szorzataként kerül kiszámításra:

– Bulgária: 636,13 EUR,

– Görögország: 229,37 EUR,

– Spanyolország: 354,73 EUR,

– Portugália: 223,32 EUR.”

18. A II. és a III. melléklet e rendelet III. mellékletének megfelelően módosul.

10. cikk

Az 1308/2013/EU rendelet módosításai

Az 1308/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 2021. április 1-jétől kezdődő időszakra meghatározott munkaprogramok 2022. december 31-én lezárulnak.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett munkaprogramokkal kapcsolatos, 2020-ra vonatkozó uniós finanszírozási összegek a következők:

a) Görögország esetében 11 098 000 EUR;

b) Franciaország esetében 576 000 EUR;

c) Olaszország esetében 35 991 000 EUR.

Az (1) bekezdésben említett munkaprogramokkal kapcsolatos, a 2021-re és 2022-re vonatkozó egyes uniós finanszírozási összegek a következők:

a) Görögország esetében 10 666 000 EUR;

b) Franciaország esetében 554 000 EUR;

c) Olaszország esetében 34 590 000 EUR.”

2. A 33. cikk (1) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Azok az operatív programok, amelyekre vonatkozóan az első albekezdésben említett legfeljebb ötéves időtartamnak megfelelő hosszabbítás 2020. december 29-ét követően kerül jóváhagyásra, csak 2022. december 31-ig hosszabbíthatók meg.

Az első albekezdéstől eltérve, a 2020. december 29-ét követően jóváhagyott új operatív programok maximális időtartama három év.”

3. Az 55. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, a 2019. augusztus 1-jétől 2022. július 31-ig tartó időszakra szóló munkaprogramokat 2022. december 31-ig meg kell hosszabbítani. A tagállamok e meghosszabbítás figyelembevétele érdekében módosítják a nemzeti programjaikat, és a módosított programokról jóváhagyás céljából értesítik a Bizottságot.”

4. Az 58. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, a termelői szervezeteknek nyújtható uniós támogatás összege Németország esetében 2020-ra vonatkozóan 2 277 000 EUR.

Az (1) bekezdésben meghatározott, a termelői szervezeteknek nyújtható uniós támogatás egyes összegei Németország esetében mind 2021-re, mind pedig 2022-re vonatkozóan 2 188 000 EUR.”

5. A 62. cikk (3) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, a 64. cikkel és a 66. cikk (1) bekezdésével összhangban megadott, 2020-ban lejáró engedélyek érvényessége 2021. december 31-ig meghosszabbodik.

Azon termelőkkel szemben, akik az e rendelet 64. cikke és 66. cikkének (1) bekezdése szerinti engedéllyel rendelkeznek, amelyek 2020-ban lejárnak, az e bekezdés első albekezdésétől eltérve nem alkalmazható az 1306/2013/EU rendelet 89. cikkének (4) bekezdésében említett igazgatási szankció, feltéve, hogy 2021. február 28-ig tájékoztatják az illetékes hatóságokat arról, hogy az engedélyüket nem kívánják felhasználni, és nem szándékoznak annak érvényességét az e bekezdés második albekezdésében említettek szerinti meghosszabbítani.”

6. A 68. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Erre az átváltásra a termelők által 2015. december 31-ét megelőzően benyújtott kérelem alapján kerül sor. A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a telepítési jogok engedélyekre történő átváltásának kérelmezését 2022. december 31-ig lehetővé teszik a termelők számára.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés értelmében megadott engedélyek érvényességi idejének meg kell egyeznie az (1) bekezdésben említett telepítési jogok érvényességi idejével. Amennyiben nem kerül sor ezen engedélyek felhasználására, azok legkésőbb 2018. december 31-ig, vagy amennyiben a tagállam meghozza az (1) bekezdés második albekezdésében említett határozatot, legkésőbb 2025. december 31-ig lejárnak.”.

7. A II. cím III. fejezete 4. szakaszának vége a következő cikkel egészül ki:

„167a. cikk

Az olívaolaj-ágazat közös piacának jobb működését és stabilizálását szolgáló forgalmazási szabályok

(1) Az olívaolaj-ágazat – beleértve az olívaolaj előállításához felhasznált olajbogyót is – közös piacának jobb működése és stabilizálása érdekében a termelő tagállamok forgalmazási szabályokat írhatnak elő az ellátás szabályozása érdekében.

E szabályoknak a kitűzött céllal arányosaknak kell lenniük, valamint:

a) nem vonatkozhatnak az érintett termék első forgalmazása utáni ügyletekre;

b) nem tehetnek lehetővé árrögzítést, még az árak tájékoztató vagy ajánlás jellegű rögzítését sem;

c) nem tarthatják vissza a gazdasági év egyébként rendelkezésre álló termésmennyiségének túlságosan nagy részét.

(2) Az (1) bekezdésben előírt szabályokat a gazdasági szereplők tudomására kell hozni oly módon, hogy azokat teljes terjedelmükben közzéteszik az érintett tagállam valamely hivatalos kiadványában.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot az e cikk alapján hozott határozatokról.”

8. A 211. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az EUMSZ 107., 108. és 109. cikke nem alkalmazandó azokra a nemzeti adóintézkedésekre, amelyek értelmében a tagállamok úgy döntenek, hogy eltérnek az általános adózási szabályoktól oly módon, hogy lehetővé teszik, hogy a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó jövedelemadó-alapot többéves időszak alapján számítsák ki annak érdekében, hogy az adóalap bizonyos számú évre kiegyenlített legyen.”

9. A 214a. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„2021-ben és 2022-ben Finnország a Bizottság által 2020-ra engedélyezett feltételek mellett és összegek erejéig továbbra is nyújthat az első bekezdésben említett nemzeti támogatásokat.”

10. A VI. melléklet helyébe e rendelet IV. mellékletének szövege lép.

III. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

11. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

A 9. cikk 5. pontját (amely az 1307/2013/EU rendelet 25. cikkének (11) bekezdésére vonatkozik) és a 10. cikk 5. pontját (amely az 1308/2013/EU rendelet 62. cikkének (3) bekezdésére vonatkozik) 2020. január 1-jétől kell alkalmazni.

Az e cikk első bekezdésétől eltérve, a 7. cikk 12. pontja, 13. pontjának a) alpontja, valamint 17. és 18. pontja az EURI-rendelet hatálybalépésének napján lép hatályba. A 7. cikk 12. pontját, 13. pontjának a) alpontját, valamint 17. és 18. pontját 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. december 23-án.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
D. M. SASSOLI	M. ROTH

I. MELLÉKLET

Az 1305/2013/EU rendelet I. melléklete a következőképpen módosul:

1. A cím helyébe a következő szöveg lép:

„**ELSŐ RÉSZ: AZ UNIÓS VIDÉKFEJLESZTÉSI TÁMOGATÁS BONTÁSA (2014–2020)**”;

2. A szöveg a következő címmel és táblázattal egészül ki:

„**MÁSODIK RÉSZ: AZ UNIÓS VIDÉKFEJLESZTÉSI TÁMOGATÁS BONTÁSA (2021 ÉS 2022)**

(folyó árakon, EUR)

	2021	2022
Belgium	101 120 350	82 800 894
Bulgária	344 590 304	282 162 644
Csehország	316 532 230	259 187 708
Dánia	92 734 249	75 934 060
Németország	1 334 041 136	1 092 359 738
Észtország	107 490 074	88 016 648
Írország	380 590 206	311 640 628
Görögország	680 177 956	556 953 600
Spanyolország	1 319 414 366	1 080 382 825
Franciaország	1 782 336 917	1 459 440 070
Horvátország	363 085 794	297 307 401
Olaszország	1 648 587 531	1 349 921 375
Ciprus	29 029 670	23 770 514
Lettország	143 490 636	117 495 173
Litvánia	238 747 895	195 495 162
Luxemburg	15 034 338	12 310 644
Magyarország	509 100 229	416 869 149
Málta	24 406 009	19 984 497
Hollandia	89 478 781	73 268 369
Ausztria	635 078 708	520 024 752
Lengyelország	1 612 048 020	1 320 001 539
Portugália	660 145 863	540 550 620
Románia	1 181 006 852	967 049 892
Szlovénia	134 545 025	110 170 192
Szlovákia	316 398 138	259 077 909
Finnország	432 993 097	354 549 956
Svédország	258 769 726	211 889 741
EU-27 összesen	14 750 974 100	12 078 615 700
Technikai segítségnyújtás	36 969 860	30 272 220
Összesen	14 787 943 960	12 108 887 920“

II. MELLÉKLET

Az 1305/2013/EU rendelet Ia. melléklete a következőképpen kerül beillesztésre:

„*IA. MELLÉKLET*

A KIEGÉSZÍTŐ FORRÁSOK 58A. CIKK SZERINTI, TAGÁLLAMONKÉNTI BONTÁSA

(folyó árakon, EUR)

	2021	2022
Belgium	14 246 948	33 907 737
Bulgária	59 744 633	142 192 228
Csehország	54 879 960	130 614 305
Dánia	16 078 147	38 265 991
Németország	209 940 765	499 659 020
Észtország	18 636 494	44 354 855
Írország	56 130 739	133 591 159
Görögország	108 072 886	257 213 470
Spanyolország	212 332 550	505 351 469
Franciaország	256 456 603	610 366 714
Horvátország	59 666 188	142 005 526
Olaszország	269 404 179	641 181 947
Ciprus	3 390 542	8 069 491
Lettország	24 878 226	59 210 178
Litvánia	41 393 810	98 517 267
Luxemburg	2 606 635	6 203 790
Magyarország	88 267 157	210 075 834
Málta	2 588 898	6 161 577
Hollandia	15 513 719	36 922 650
Ausztria	101 896 221	242 513 006
Lengyelország	279 494 858	665 197 761
Portugália	104 599 747	248 947 399
Románia	204 761 482	487 332 328
Szlovénia	21 684 662	51 609 495
Szlovákia	48 286 370	114 921 561
Finnország	61 931 116	147 396 056
Svédország	44 865 170	106 779 104
EU-27 összesen	2 381 748 705	5 668 561 918
Technikai segítségnyújtás (0,25 %)	5 969 295	14 206 922
Összesen	2 387 718 000	5682768840”

III. MELLÉKLET

Az 1307/2013/EU rendelet II. és III. melléklete a következőképpen módosul:

1. A II. melléklet a következő oszlopokkal egészül ki:

„2021	2022
494 926	494 926
788 626	797 255
854 947	854 947
862 367	862 367
4 915 695	4 915 695
190 715	193 576
1 186 282	1 186 282
1 891 660	1 890 730
4 800 590	4 797 439
7 285 001	7 274 171
344 340	374 770
3 628 529	3 628 529
47 648	47 648
339 055	344 140
569 965	578 515
32 748	32 748
1 243 185	1 243 185
4 594	4 594
717 382	717 382
677 582	677 582
3 030 049	3 061 233
595 873	600 528
1 891 805	1 919 363
131 530	131 530
391 174	396 034
515 713	517 532
685 676	685 904”

2. A III. melléklet a következő oszlopokkal egészül ki:

„2021	2022
494,9	494,9
791,2	799,8
854,9	854,9
862,4	862,4

„2021	2022
4 915,7	4 915,7
190,7	193,6
1 186,3	1 186,3
2 075,7	2 074,7
4 860,3	4 857,1
7 285,0	7 274,2
344,3	374,8
3 628,5	3 628,5
47,6	47,6
339,1	344,1
570,0	578,5
32,7	32,7
1 243,2	1 243,2
4,6	4,6
717,4	717,4
677,6	677,6
3 030,0	3 061,2
596,1	600,7
1 891,8	1 919,4
131,5	131,5
391,2	396,0
515,7	517,5
685,7	685,9”

IV. MELLÉKLET

Az 1308/2013/EU rendelet VI. melléklete helyébe a következő szöveg lép:

„*VI. MELLÉKLET*

A 44. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT TÁMOGATÁSI PROGRAMOK KÖLTSÉGVETÉSI KERETE

Költségvetési évenként, 1 000 EUR					
	2014	2015	2016	2017-2020	2021 onwards
Bulgária	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Csehország	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Németország	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Görögország	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Spanyolország	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Franciaország	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Horvátország	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Olaszország	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883
Ciprus	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Litvánia	45	45	45	45	43
Luxemburg	588	–	–	–	–
Magyarország	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Málta	402	–	–	–	–
Ausztria	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugália	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Románia	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Szlovénia	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Szlovákia	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Egyesült Királyság	120	–	–	–	–”